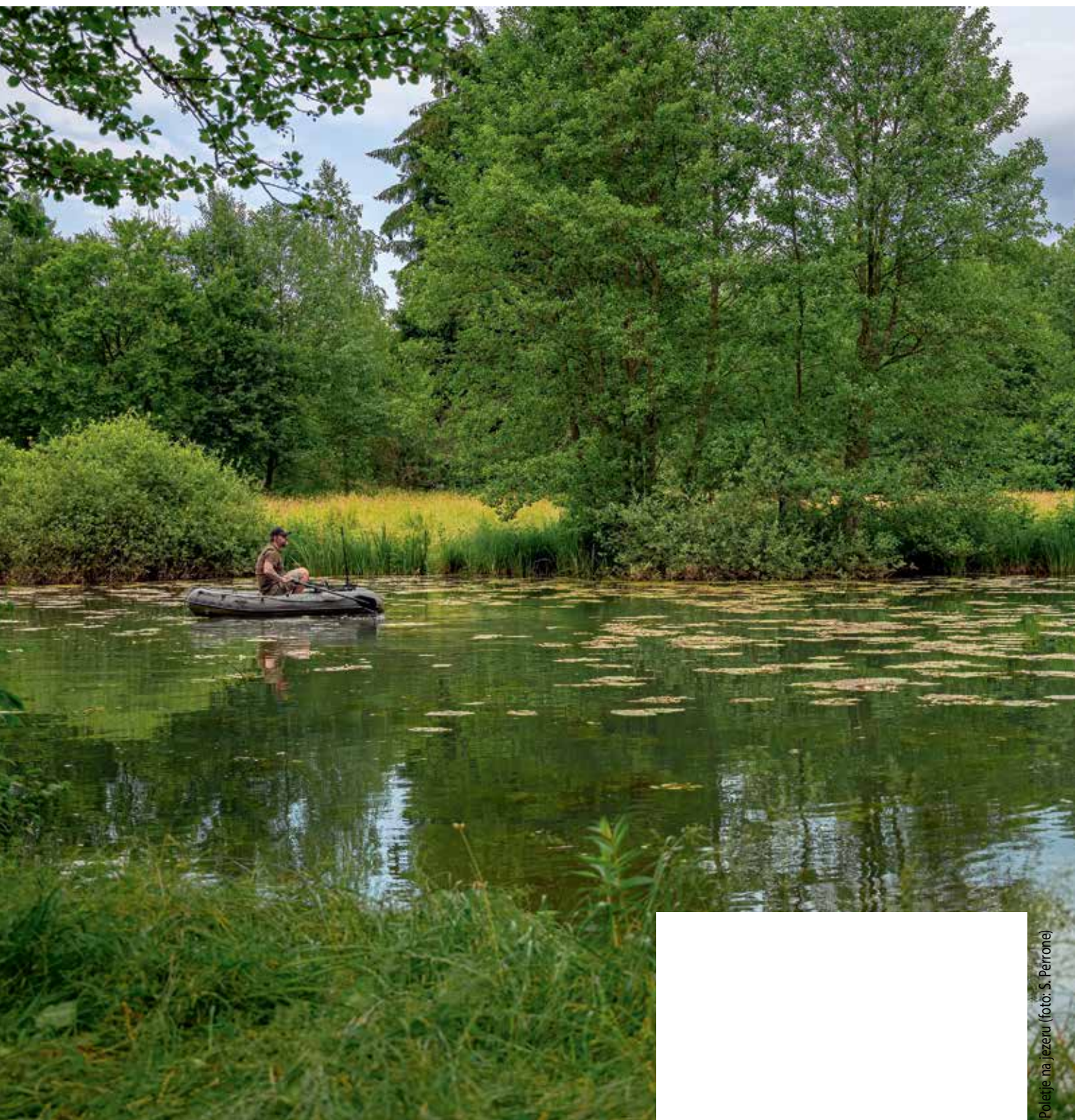

7-8

Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2024
LETNIK LXXXIII
ISSN 0350-4573

Poletje na jezeru (foto: S. Perrone)

31. mednarodno srečanje in tekmovanje mladih v LRP za pokal Alpe-Jadran in Pokal glasila Ribič

Srečanje mladih ribičev in tekmovanje je namenjeno mladim tekmovalcem v enotni kategoriji, starosti do 18 let.

Organizacijski odbor Zveze ribiških družin Maribor sestavljajo: Marjan GABER (tel.: +386 51 418 200), Drago ORNIK (tel.: +386 51 351 452) in Miran MESAREC (tel.: +386 41 628 346).

Tekmovanje bo na trasi jezera »Pristava«, ki je akumulacijsko jezero z enakomerno globino od 1,5 do 2,5 m. Na traso je možen dostop z avtomobilom po dostopni cesti.

V jezeru so zastopane naslednje vrste rib: rdečeoka, zelenika, ploščič, krap, srebrni koreselj, rdečeperka, ameriški somič ...

Zbor je v gostišču »KNUPLEŽ«, Močna 10, 2231 Pernica.

Za Pokal Alpe – Jadran tekmujejo vse prijavljene ekipe, za Pokal glasila Ribič pa ekipe ribiških družin – članice Ribiške zveze Slovenije, Zvez ribiških družin, ribiških klubov, Zveze za športni ribolov na morju Slovenije in slovenskih zamejskih ribiških klubov.

Prijava o sodelovanju:

Prijava mora dospeti najkasneje do ponedeljka, **26. avgusta 2024**, na naslov:

Zveza ribiških družin Maribor, Cesta XIV. divizije 54, SI 2000 Maribor

ali na elektronski naslov: zrd.maribor@gmail.com

Jezero Pristava (foto: arhiv RZS)

Sestava sodelujočih ekip:

Tričlanske klubske ekipe so lahko kombinirane iz tekmovalk in tekmovalcev, ki so stari nad 7 let do največ 18 let (tekmovalci morajo biti samostojni !!!).

Stroški udeležbe:

Prispevek za tekmovalce in spremljevalce je **25 € po osebi**. Vplačilo zajema zajtrk, kosilo z eno pijačo in spominsko majico in ga plačate po izdanem računu ali v gotovini na dan tekmovanja.

Trening:

Ekipe, ki bodo poslale prijave do 26. 8. 2024, lahko opravijo trening na trasi **v četrtek, 29. 8.** Trening **v petek, 30. 8.**, bo dovoljen s posebnim dovoljenjem **samo za tiste ekipe, ki bodo po treningu prenočevale v Sloveniji**. Na treningu ni dovoljena uporaba mrež za čuvanje rib.

Terminski program: sobota, 31. 8. 2024:

7.00–08.30: prihod ekip in udeležencev, prijava ekip, žrebanje sektorjev in startnih mest, zajtrk ter slovesna otvoritev,

ob 08.30: odhod na tekmovalno traso, vstop na tekmovalna mesta,

9.50–10. ure: krmljenje rib,

10.00–13.00: tekmovanje,

13.00–14.00: tehtanje ulova in izračun rezultatov,

ob 14. uri: kosilo (gostišče Knuplež),

ob 15. uri: razglasitev rezultatov in podelitev priznanj in nagrad.

Tekma:

Tekma bo po določilih Pravilnika in Pravilih o športnem ribolovu Ribiške zveze Slovenije in pravilih CIPS.

Razglasitev zmagovalcev in podelitev priznanj najboljšim tekmovalcem:

Slovesna razglasitev rezultatov s podelitvijo priznanj in nagrad bo po kosilu.

Marijan Gaber
Predsednik ZRD

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 195.

Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen števil 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:

Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS
tajništvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica:

Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

člani:
Egon Dolenc, Vladimir Mikec,
Jure Ušeničnik Schifferstein, Peter Weibl

ČASOPISNI SVET:

člani:
dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Alenka Ličen

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Glasilo je sofinanciralo Ministrstvo
za kulturo Republike Slovenije.

Vsebina

VABILO

31. mednarodno srečanje in tekmovanje mladih
v LRP za pokal Alpe-Jadran in Pokal glasila Ribič
Marjan Gaber, predsednik ZRD Maribor 202

AKTUALNO

100 vnosov v zbirnik posegov v vodotoke
v luči poplavalne obnove
Balkan River Defence 204
Lepa promocija muharjenja v Sloveniji
Borut Jerše 208

PRAVNI KOTIČEK

Prepoved ribolova v času lovopusta
Doc. dr. Miroslav Žaberl, univ. dipl. iur. 209

NATEČAJ

Natečaj RZS za najboljšo ribiško fotografijo
Marko Krajnc, dr. Miroslav Žaberl 210

DELO RZS

11. Seja UO RZS 16. 5. 2024, Bohinjska bistrica
Mag. Igor Miličič 211
29. Muharski tabor v Osilnici - nepozabno
doživetje za mlade muharje
Aleš Horvat 212

ZA NAJMLAJŠE

Poišči 5 razlik 214

OHRANIMO NARAVO

Ni vsaka pena v tekoči vodi pralni prašek
Rajko Zajc 215

ZASLUŽIJO SI NAŠO POZORNOST

V Brežicah je že vse pripravljeno za izvedbo
43. Svetovnega prvenstva v lovu rib s plovcem
Jože Šmejc 216

PREDSTAVITEV RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiška družina Metlika
Uredništvo 218

RIBOLOV

Lov smuča poleti
Vladimir Mikec Miki 220
Kapitalne ščuke v Sloveniji
Toni Janežič 224
Pelagičev 2021
Krištof Cuderman 227

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Ščukijada 2024 z rekordno ščuko
Zoran Leko 230
Druženje na ribniku Smrekovec
RD Ribnica, 231
Trideset let pobratenja med RD Medvode in
RD Grosuplje
Rajko Zajc 232

MLADI RIBIČ

Tabor mladih ribičev ribiške družine Murska
Sobota
Jože Žerdin 233
Vztrajno kljub pomakljivostim in omejitvam
Blaž Dominik 234

MUHARSKI KOTIČEK

Bahami (2. del)
Tomaž Modic 236

V SPOMIN

Ernest Marinčič 238

RIBIČI KUHAJO

Ribji zavitek in nadevan zrezek tolstolobika
v omaki iz špargljev
Borut Jerše 239

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si.

Rokovnik za leto 2024:

Ribič št.:	1, 2	3	4	5	6	7, 8	9	10	11	12
Prispevke oddati do	8. 1.	29. 1.	4. 3.	8. 4.	6. 5.	3. 6.	5. 8.	9. 9.	7. 10.	4. 11.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo.

Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovno zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

ELEKTRONSKA OBLIKA GLASILA – če želite prejemati elektronsko obliko glasila, to sporočite tajniku vaše ribiške družine in prejeli ga boste na vaš elektronski naslov.

Uredništvo

100 VNOSOV V ZBIRNIK POSEGOV V VODOTOKE V LUČI POPOPLAVNE OBNOVE

Lanske visoke vode, ki so zaradi neprimerno umeščene infrastrukture in dolgaletnega napačnega upravljanja z vodami povzročile katastrofalne poplave, so sprožile val zakonskih sprememb in novitet, ki trenutno na vodotokih povzročajo pravi divji zahod. Slabo načrtovani posegi, odsotnost medresorskega usklajevanja in celovitega pristopa, uporaba pol stoletja starih in preverjeno neučinkovitih gradbenih praks ter zavezanost rokom naravovarstvenih služb botrujejo k najbrž največjemu sistematičnemu uničevanju rek v Sloveniji doslej.

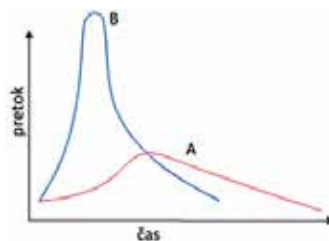
Na žalost vse omenjeno ne bo prineslo večje poplavne zaščite, prej nasprotno, bo pa porabilo nepredstavljivo velike količine javnega denarja za to, da se uniči, kar za Slovenijo in za Slovence pomeni ponos in velik ekonomski doprinos, mnogim ranljivim rastlinskim in živalskim vrstam pa predstavlja dom.

“Reke so gos, ki Sloveniji prek turizma in ribištva nosi zlata jajca, a kljub temu se jo odločevalci na vse pretege trudijo čim prej prisvojiti in zadaviti. Medtem ko ima od njenih zlatih jajc korist večina, bi si ubogo gos vplivneži in koncesionarji radi spekli,” **Rok Rozman, Balkan River Defence.**

Predvsem zaradi pomanjkanja javne debate o tej silno pomembni temi smo se po kopici pozivov ljudi pri iniciativi Balkan River Defence odločili, da pričnemo z akcijo zbiranja fotografij stanja s terena. Na ta način smo zaskrbljenim ljudem – nad početjem države, Direkcije RS za vode in koncesionarjev – dali možnost sodelovanja, preostalem pa ponudili vpogled v stanje. V šestih tednih, odkar spletni obrazec obratuje, se je tako zbralo 100 vnosov, ki dobro prikažejo stanje; težka mehanizacija – po navodilih odgovornih – reke in potoke tlači v kanale, vsepovsod se gradijo kamnometi, na večini vodotokov širom Slovenije se delno ali v celoti odstranjuje obrežna zarast, bagri se v času drsti avtohtonih vrst rib vozijo prav po strugah, rečni okljuki se spreminjajo v ravne kanale, kot kažejo pričevanja domačinov, pa se t. i. “urejanja” vodotokov izvajajo tudi tam, kjer ne bi bilo potrebno in niso bili prizadeti s strani poplav.

Takšen zastarel in pavšalen pristop, brez predhodnih podrobnih načrtovanj in posvetovanj s strokovnjaki je zgrešen z več vidikov, kar lepo razloži **doc. dr. Igor Zelnik z Biotehniške fakultete, s Katedre za Ekologijo in varstvo okolja:**

Kanaliziranje strug vodotokov v preteklosti je privedlo do hitrejšega odtekanja vode in s tem do večjih pretokov (B) ter višjih vodostajev. Ustvarili smo razmere, v katerih enaka količina vode odteče v mnogo krajšem času, kot bi po meandrirajoči strugi (A).

Te spremembe pa so vzrok za

poplavljanje ob izredno velikih količinah padavin, ko kanalizirane struge ne morejo sprejeti tolikšnih količin vode.

Ker so številni »strokovnjaki« in javnost dojemali, da kanaliziran vodotok in poglobljena struga pomenita, da so sedaj območja ob taki reki poplavno varna, so ta nekdanja razlivna območja pozidali s številnimi objekti, kar je privedlo do katastrofalne škode.

Izravnava struge namesto rečnih zavojev:

i) zaradi večjega naklona vodotoka je hitrost toka in s tem pretok potencialno večji;

ii) zabetonirani ali s skalami tlakovani bregovi onemogočajo tok vode iz glavne struge v lateralni smeri pod in nad površino

Bager v Savinji

Idrija v območju Natura 2000

Kamniška Bistrica – izkop proda

Kamniška Bistrica – po posegih

Kamniška Bistrica – pred posegi

Meža v kanalu – 2

tal, kjer bi imela voda na voljo prostor za razlivanje in počasno odtekanje po rečni dolini navzdol;

iii) struga je dejansko krajša, zaradi česar sprejme manjši volumen vode.

Odstranjevanje obrežne vegetacije:

Večanje izpostavljenosti bregov erozijskim procesom in odnašanju materiala, ki se potem dolvodno nakopiči v strugi in tam zmanjšuje pretočnost, kar lahko privede do poplavljanja.

Krčenje razlivnih površin:

V nekaterih primerih je gradnja na poplavnih območjih, kjer je investitor istočasno izvedel tudi protipoplavne ukrepe (nasipe, zidove) za zaščito izključno njegovih nepremičnin, povečala ogroženost drugih objektov, ki so se nahajali dolvodno od dotičnih, saj je površina, ki bi jo potencialno lahko zalil poplaveni val in s tem izgubil na svoji intenzivnosti, tako ni bila več na voljo.

Problem celostnega upravljanja z vodami lahko rešujemo le na nivoju celotnega porečja. Razdrobljenost na manjše občine, ki sledijo zgolj svojim lokalnim interesom, je v tem primeru lahko ovira.

Poplave se seveda niso zgodile prvič, niti niso ujma, s katero bi se srečevali zgolj v Sloveniji. V tujini se pri urejanju vodotokov poslužujejo drugačnih, sonaravnih praks. Seveda je res, da je vsak potok ali vsaka reka svojevrsten primer, ki terja prilagojeno obravnavo, a gledano na dolgi rok so sonaravni načini urejanja vodotokov cenejši in bolj učinkoviti.

Dr. Polona Pengal, univ. dipl. biol., Revivo:

Poplave so naraven in ključen proces rečnih ekosistemov.

Dogajajo se, odkar obstajajo reke in se bodo še naprej, tudi ko nas več ne bo. Ne moremo jih preprečiti, lahko pa se jim prilagodimo, tako da damo rekam več prostora. Da se ne naselimo v njihove struge in na poplavne ravnice. Tako da obnavljamo s pametjo. Da ne obnavljamo nasipov in škarp po vsej sili natanko tako, kot so bili pred poplavami, temveč se iz vsakokratne izkušnje učimo in obnovo izvajamo skladno z razmerami in procesi, ki so jih poplave razkrile. Če je reka že drugič odnesla isti nasip, bi se morali morda umakniti in ji ta del prostora prepustiti. Če se je podrl most, bi morda naslednjega naredili brez temeljev v strugi. Oboji bi bili na boljšem. Tako da odstranimo obrežna zavarovanja, škarpe in kamnomete. Reke bodo same ponovno vzpostavile okljuje, ki bodo znižali poplavne višje in zmanjšale njihovo moč. Tako da odstranimo jezove, pragove in ostale rečne ovire - velika večina z dvigom gladine dejansko poslabšuje poplavno varnost gorvodno. Vse te in še mnoge druge pristope obnavljanja rečnih ekosistemov v tujini izvajajo že desetletja in budno spremljajo učinke teh ukrepov obnove. Zato vemo, da delujejo. Imajo nešteto pozitivnih učinkov - izboljšajo poplavno varnost, zvišajo biotsko pestrost, izboljšujejo mikroklimo, pospešujejo polnjenje podtalnice, so precej cenejši, ...

Rešitve torej obstajajo in niso odkrivanje tople vode. Če obstajajo primeri dobrih praks in je tak način urejanja cenejši ter hkrati zagotavlja boljšo protipoplavno varnost in celo ohranjanje vodne in obvodne ekosisteme, se poraja vprašanje, zakaj se temu tako odločno upiramo v Sloveniji.

Potok Reka pri Logatcu – popoln posek lesne zarasti

Reka Ledava v območju Natura 2000

Savinja – 2

Dr. Peter Frantar, predsednik Komisije za hidrogeografijo Zveze geografov Slovenije:

Pregled starejših raziskav kaže, da so poplave lani večinoma poplavile prav območja, ki so že bila opredeljena kot poplavna. Pri upravljanju prostora žal premalo upoštevamo naravne geografske značilnosti pokrajine, ki nam preko geomorfoloških značilnosti sporoča tudi, kako je nastala. In tako nas ob zaupanju v "izračunano, tehnično varnost" na poplavni ravnici vedno znova presenetijo poplave.

Vzrok lanskim poplav po intenzivnosti lahko delno pripišemo podnebnim spremembam, delno pa tudi neustreznemu antropocentričnemu odnosu do sobivanja z vodo, rekami, ko poseljujemo prav bližine rek. In za reševanje takih mikrolokacij smo potem reke pre-regulirali, spreminjali struge v korita in posredno spremenili tudi hidrološke procese tako gorvodno kot dolvodno. Voda v urejenem betonskem koritu tako ni več reka, temveč zgolj odvodni jarek s samo eno primarno funkcijo - odvodnjo.

Rekam je tako treba omogočiti vzdolžni in prečni kontinuum. Danes že obstajajo hidromorfološko ustreznejše rešitve, ki pomagajo blažiti tako suše kot poplave z ohranjanjem naravnega rečnega kontinuuma. Preiti moramo k sobivanju z vodo. Z namenom izobraževanja javnosti, da vsi povsod živimo v porečju, nameščamo tudi oznake visoke vode na lokacijah, ki so jih v preteklosti prizadele visoke vode. Z njimi želimo osveščati, da voda občasno zahteva zase nazaj svoj poplavni prostor, ki pa ga bo zaradi izjemnejših dogodkov ob podnebnih spremembah predvidoma zahtevala pogosteje.

Trajnostnejša in dolgoročnejša rešitev so interdisciplinarni pristopi upravljanja porečij in zavedanje, da moramo z vodo začeti sobivati. Rešitve s sivo tehnologijo so praviloma hitrejše, manj naporne in vidnejše ("res se nekaj dela"), žal pa tudi kratkoročne in na dolgi rok nedvomno dražje.

Naš poziv k zaustavitvi te nepremišljene in pregrešno drage

norije ne izvira iz kaprice, da je za ceno varnosti ljudi treba ohraniti redke in ranljive vrste in podvrste, za katere večina še nikdar ni slišala niti jim zanje ni pretirano mar. Ker za razliko od mnogih velikih mainstream naravo-okolje-varstvenih organizacij nismo popolnoma odtujeni od realnosti ter se zavedamo pomembnosti delujočega gospodarstva, spodobnih cestnih povezav, funkcionalnega kmetijstva in konec koncev varnosti ljudi ter smotrne porabe javnih sredstev. Zato menimo, da bi bilo po domače povedano trapasto po nepotrebnem uničiti reke, ki so veliko naravno bogastvo Slovenije, tudi iz ekonomskega vidika. Ohranjeni vodotoki državi in državljanom namreč poleg ponosa in krajev za odklop od ponorelega sveta prinašajo mnogotere pozitivne ekonomske učinke, na katere se tako rado pozablja.

Kar 75 % slovenskih kampov je namreč postavljenih tik ob rekah. Ljudje se za dopustovanje v njih najbrž ne odločijo zato, ker bi bile reke tam betonski kanali brez rib in živeža, pač pa jih tja privablja pestrost ohranjenega rečnega ekosistema. Prav tako ribolov na slovenskih celinskih vodah predstavlja zelo pomembno dejavnost; Ribiška zveza Slovenije ima pod svojim okriljem 64 ribiških družin, ki skupno štejejo 11.757 članov, skupaj z rekreativnimi oz. neregistriranimi ribiči pa je v Sloveniji skupno vsaj 20.000 aktivnih ribičev. Če k temu prištejemo še mnoge ribiče turiste, ki so po podatkih raziskave, ki jo je leta 2021 v Posočju izvedel in sofinanciral Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo, z 274 EUR porabljenega denarja na dan najboljši tip turista v Sloveniji (povprečen turist po podatkih Statističnega urada RS v gorskih občinah porabi 135 EUR), potem lahko rečemo, da bi bilo s strani države financirano uničenje lastnega vira prihodkov pač nepotreben avtogol.

"Upravičeno se bojimo, da bodo poplavni ukrepi za ribje habitate in ribji življenjski povzročili več škode, kot so jih same po-

Savinja – urejanje brežin znotraj območja Natura 2000

Urejanje Meže

Ščavnica – popolni posek obrežne zarasti

Završnica

plave. Če bomo namesto sonaravnih rešitev še vedno betonirali, regulirali, oblagali brežine s kamni in ravnali struge, potem v takšnih razmerah ribe ne bodo imele pogojev za nadaljnje bivanje in drst. Zaradi varovanja ljudi in premoženja bomo izgubili reke in življenje v njih, namesto da bi obvarovali oboje - ljudi in ribji življenj," **dr. Miroslav Žaberl - predsednik Ribiške zveze Slovenije.**

Za površ je takšno ravnanje z vodotoki v direktnem navzkrižju s smernicami EU, h katerim smo kot država članica zavezani. Vodna direktiva namreč od držav članic EU zahteva, da do leta 2030 renaturirajo vsaj 25.000 km rek. Bomo najprej uničili, kar nam je še ostalo, in potem plačali kazen za to, čez leta pa ponovno kupe denarja namenili renaturacijam?

Profesorica geografije in varstva okolja, ddr. Ana Vovk, Mednarodni center za ekoremediacije: Težko bi rekli, da je

to, kar se dogaja na naših vodotokih (porabiti čim več kapitala za osebne namene ter pokrasti naravni material, kot sta prod in pesek iz rek za lastne gradbene dejavnosti), izvajanje po-poplavnih ukrepov. Namreč, ukrep bi pomenil ravnanje s ciljem izboljšanja, tukaj pa spremljamo ignoranco do naravi temelječih rešitev, ki bi jih bilo treba uporabiti za pomoč vodotokom pri vzpostavitvi stanja po antropogenih nesrečah. Narava sama nikoli ne pozna naravnih nesreč, saj narava deluje uravnoteženo in skladno s procesi kopenskih in vodnih ekosistemov. Poseganje z dejavnostmi človeka pa to skladnost ruši, zato ni pričakovati, da bi do leta 2030 imeli renaturiranih 25.000 km rek, saj se do sedaj še nobena renaturacija ni začela niti ni strokovnih podlag zanj in v veljavi so neuporabne enosektorske metode, za katere tudi izvajalci vedo, da ne bodo delovale, saj jim je prav to jamstvo, da bodo dobili spet nov posel, nov denar. Težavo vidimo v neopolnomočenju odločevalcev, ki so ujeti v gradbene izračune, ki nikoli niso delovali v naravi, pa v obtičanju v nizkih zavestih, saj jim ni mar za življenje ob in v reki. Zato je nujno najprej dvigniti zavest ljudi, ki odločajo o urejanju vodotokov, tega se je treba lotiti spošljivo, odgovorno do vseh življenj in dolgoročno, skupaj z lokalnimi skupnostmi.

V Sloveniji imamo znanje, ki temelji na delovanju narave in ga želimo uporabiti, a so poti do uporabe novih znanj sistemsko zaprte, zato je prav tu treba takoj narediti premik in deblokado oviranja sodelovanja z naravo, saj je to dokazano najboljši dolgoročni pristop za vse tipe varnosti pred t.i. naravnimi nesrečami: poplavlami, sušo, požari in zemeljskimi plazovi.

Besedilo in fotografije:
Balkan River Defence

V zadnjih desetih letih je bilo o muharjenju v Sloveniji objavljenih veliko zelo pozitivnih člankov v najpomembnejših evropskih muharskih revijah v Franciji, Belgiji, Angliji, Italiji, Nemčiji, na Švedskem, Nizozemskem in v drugih državah. Predvsem preko nastopanja na najpomembnejših ribiških in muharskih sejmih v Evropi smo prišli v stik s številnimi uglednimi pisci, posebej na področju muharjenja, ki že vrsto let redno prihajajo k nam in smo z njimi zgradili zelo dobre, lahko rečem, celo prijateljske kontakte.

Zagotovo tudi vsi ti članki pomembno prispevajo k ugledu Slovenije kot ene vodilnih muharskih destinacij na svetu in velikemu obisku tujih muharjev na naših vodah v zadnjih letih.

Septembra lani so bili v Sloveniji na muharjenju urednik nizozemske muharske revije De Nederlandse Vliegvisser, ki izhaja v tiskani in digitalni obliki, Jan Kamman z dvema sodelavcema.

Nad ribolovom so bila navdušeni, prav tako pa nad izredno gostoljubnim sprejemom pri vseh RD, ki so bili njihovi gostitelji in so poskrbeli tudi za zelo strokovno usposobljene ribiške vodiče. Navdušeni pa niso bili le nad ribolovom, ampak tudi gostoljubnostjo vseh, s katerimi so bili v stiku, organizacijo celotnega bivanja, nastanitvijo in slovensko kulinariko.

O muharjenju pri nas je Hyppo Wanders, ki je tudi član uredništva De Nederlandse Vliegvisser, napisal obširen članek v septembrski številki De Digitale Nederlandse Vliegvisser, kjer je predstavil muharjenje na vseh rekah, kjer so muharili.

Borut Jerše

Članek v nizozemski muharski reviji De Digitale Nederlandse Vliegvisser

§

PREPOVED RIBOLOVA V ČASU LOVOPUSTA

Pred kratkim, bilo je v začetku meseca maja, sem se pogovarjal z ribiškimi čuvajem, ki mi je potožil nad neobičajno težavo. Vzrok namreč ni bil v preganjanju krivolovcev brez ribolovne dovolilnice ali v prepovedani uplenitvi podmerske ribe ali ribe v lovopustu, temveč v izvajanju ribolova na ribe, ki se pripravljajo ali so v drstnem času oz. so v lovopustu. Povedal je, da se mu zdi neprimerno, da je v mesecu aprilu zaznal kar nekaj ribičev, ki so na suho muho (angl. *dry fly*) preganjali lipane, ki so se prav v tem času drstili in lačni, kot so bili po svatbenem plesu, posegali po zračni hrani. Hkrati sem se spomnil na kakšno fotografijo na družabnih omrežjih, kjer se posamezni ribiči hvalijo z ulovljeno trofejo, pri tem pa pozabijo, da je bila fotografirana riba ujeta in posneta v tistem času, ko je – kot pravi ribiška zakonodaja – v varstveni dobi.

Ali je takšen ciljani ribolov na ribo, ki je v lovopustu dovoljen, prepovedan ali pa so zgolj etična pravila tista, ki zapovedujejo omejitev takšnega izvajanja ribolova?

Kaj je lovopust?

Z lovopustom označujemo obdobje, ko je treba določeno vrsto ribe »pustiti pri miru«, da se neovirano zdrsti. To obdobje je za posamezno vrsto lovne ribe določeno s podzakonskim aktom – Pravilnikom o ribolovnem režimu v ribolovnih vodah – in se načeloma razlikuje glede na to, ali posamezna vrsta ribe pripada donavskemu ali jadranskemu porečju. Zaradi posebnih naravovarstvenih okoliščin sme ribiška družina kot izvajalka ribiškega upravljanja v upravljaljskih aktih (letni načrt ribiškega upravljanja) predpisati

Drstišče lipana

tudi strožji ribolovni režim za posamezno ribjo vrsto, kot je določen s pravilnikom (drugi odstavek, 2. člena citiranega pravilnika).

Zakon o sladkovodnem ribištvu ne uporablja izraza lovopust, temveč, izhajajoč iz objekta varstva, to je varovanje ribjega življa, uporablja termin, da je riba v tem času v *varstveni dobi*.

Kaj je drstišče?

Drstišče je kraj, kjer se ribe drstijo. Praviloma mora biti posebej označeno, saj je na drstiščih ne samo prepovedano izvajati ribolov, temveč je prepovedano tudi vznemirjanje rib, ki se na teh območjih nahajajo. Drstišča so praviloma navedena v ribiško-gojitvenem načrtu in s posebnimi oznakami označena v naravi. Zakon o sladkovodnem ribištvu v četrti alineji, tretjega odstavka 25. člena, posebej prepoveduje posegati ali vznemirjati ribe na drstiščih, med drstenjem in v varstvenih revirjih. Pomeni, da je kakršnokoli poseganje v vodotoke ali vznemirjanje rib na drstiščih ali med drstenjem rib in ne zgolj uplenitev ribe, ki je v drstu, prepovedano.

Takšna zapoved je načeloma jasna. V drstišču je izvajanje ribolova prepovedano in tudi ribe, ki je v varstveni dobi, ne smemo upleniti. Kaj pa izvajanje ribolova na ribi, ki je v varstveni dobi?

Lovljenje ribe, ki je v varstveni dobi?

Lovljenje ribe, ki je v varstveni dobi, je na podlagi prej zapisane prepovedi iz 25. člena zakona, prepovedano, saj lovljenje takšne vrste ribe pomeni njihovo vznemirjanje. Če se takšna riba nahaja na drstišču, potem je *ex lege* pre-

Drstišče lipana

povedano izvajanje ribolova na tem kraju. Večji problem lahko nastane, kadar se riba, ki je v varstveni dobi, nahaja izven dristišča. V tem primeru se lahko ribič izgovarja, da na prepisano ribolovno tehniko lovi drugo vrsto ribe, takšno, ki ni v varstveni dobi. In prav na to se izgovarjajo ribiči, ki bodisi po 1. marcu s potezanko preganjajo sulce in se izgovarjajo, da lovijo postrv, pred 16. 5. »nabadaajo« lipane in se zopet izgovarjajo, da zasledujejo postrv, ali pa namesto ščuke, na mrtvo ribo, tam, kjer je to dovoljeno v času njegovega lovopusta, privlečejo smuča.

Da bo zmeda še večja, poskrbi zakonodajalec, ki med kazenskimi določbami predpisuje globo zgolj za ribiča, ki **upleni** (op. poudaril avtor) ribo, ki jo je prepovedano upleniti (pomeni tudi ribo, ki je v varstveni dobi – glej 2. točko prvega odstavka 68. člena), medtem ko kazenske določbe za vznemirjanje rib na dristiščih ali med drstenjem za ribiča ne predpisuje, temveč jo predvideva zgolj za pravno osebo in njeno odgovorno osebo (glej 3. točko, prvega odstavka 67. člena in tretji odstavek citiranega člena Zakona o sladkovodnem ribištvu). Zakon sicer v 2. alineji prvega odstavka 25. člena prepoveduje lovljenje rib na varstvenih območjih in drugih revirjih, ki niso lovni, vendar to ne velja za izvajanje ribolova izven dristišč.

Ali nam ribiški čuvaj lahko prepove izvajanje ribolova na določeno tehniko ali na določeno vrsto ribe, ki je v varstveni dobi?

Vsekakor lahko ribiški čuvaj, ki bi opazil ali nesporno ugotovil, da ribič načrtno lovi ribo, ki je v varstveni dobi, pa čeprav izven območja dristišča, takšnega ribiča opozori na takšno nedopustno početje in mu v nadaljevanju prepove izvajanje takšnega ribolova, saj ima za takšno prepoved materialno podlago v zakonu. Res pa je, da takšnega ribiča ne more predlagati v postopek pristojnemu prekrškovnemu organu (ribiški inšpekciji), saj za to ne obstaja kazenska določba.

Kaj lahko stori ribiška družina kot koncesionar, ki je dolžan izvajati ribiško upravljanje?

Ceprav je zakon na tem področju deloma invaliden, lahko ribiška družina z določenimi ukrepi omeji ali v celoti zameji takšno početje, ki bi škodilo (beri: vznemirjalo) ribe, ki so v varstveni dobi. Primer dobre prakse sem lahko v letih pred katastrofalno poplavo 2023 zaznal na reki Savinji, kjer so vse tri ribiške družine, ki gospodarijo s salmonidnim delom te reke (Ljubno, Mozirje in Šempeter), z opozorilnimi tablamami in z napisom »Območje drsta, prosimo ne hodite po nas«, opozarjali ribiče na območja, kjer se drstijo ribe, z napotilom oziroma zaprosilom, naj na teh mestih ne brodijo po vodi. Še boljša in bolj zavezujoča pa je praksa RD Medvode, ki predel Sore in dva predela Save, kjer se drstita lipan in podust, enostavno zaprejo za ribolov oz. izvajanje ribolova dopustijo šele z datumom prenehanja lovopusta. Vzemimo si to za zgled dobrega gospodarjenja, za katerega vem, da ni osamljen primer.

Namesto zaključka: Torej, spoštujmo ribo in jo pustimo pri miru, da opravi svojo repopulacijo. Če pa imate v svojih vrstah ribiče, ki takšne etike ne premorejo, pa naj vodstvo ribiške družine z določitvijo območij ali obdobjem prepovedi ribolova doseže izpolnjevanje žal invalidne zakonske določbe.

Besedilo in fotografiji:

Doc. dr. Miroslav Žaberl, univ. dipl. iur.

Viri:

Zakon o sladkovodnem ribištvu, Ur. list RS, št. 99/07 in 75/10;

Pravilnik o ribolovnem režimu v ribolovnih vodah, Ur. list RS, št. 61/06.

NATEČAJ RZS ZA NAJBOLJŠO RIBIŠKO FOTOGRAFIJO

Ribiška zveza Slovenije ponovno razpisuje natečaj za najboljšo ribiško fotografijo, in sicer na tematiko »**Slovenski ribiči - vode - ribe**«. Osnovna motivika fotografije naj zajema ribiča, ribo ter vodno telo oz. pokrajino v vseh letnih časih. Za lažjo vizuelno predstav kandidatom priporočamo zglede naslovnice glasila Ribič. Izbrali bomo 13 najboljših fotografij in jih objavili na stenskem koledarju Ribiške zveze Slovenije za leto 2025.

Velikost datotek fotografij naj bo 2 do 4 MB v formatu .jpg in v resoluciji vsaj 300 dpi. Kandidate prosimo, da fotografije za natečaj pošljejo na RZS prek internetnih vmesnikov za pošiljanje večjih datotek (WeTransfer, ipd.) na naslov sekretar.rzs@ribiska-zveza.si. Vsaka fotografija mora nositi ime in priimek avtorja, ime vodotoka in datum posnetka. Izbirna komisija bo pri pregledu fotografij prednost dajala še neobjavljenim posnetkom. Avtor izbranih fotografij obdrži vse moralne avtorske pravice, s podpisom avtorske pogodbe pa na RZS prenese vse materialne avtorske pravice do distribuiranja, reproduciranja, dajanja na voljo javnosti, predelave, elektronskega hranjenja in prenašanja fotografij. Prenos avtorskih pravic je izključen in je brez vsebinskih, časovnih, prostorskih in drugih omejitev. RZS si pridržuje pravico do uporabe izbranih fotografij tudi za druge namene svojega delovanja. Z oddajo fotografij bo RZS štela, da se avtor se strinja z naštetimi pogoji.

Zadnji rok za oddajo fotografij je **31. avgust 2024**.

Prispele fotografije bo pregledala posebna tričlanska komisija RZS, ki bo izbrala izmed prispelih fotografij najprimernejše fotografije za odkup in objavo v koledarju. Komisija si pridržuje pravico do izbora števila fotografij in do izbora kvalitete fotografij.

Prav tako si komisija pridržuje pravico odločitve o podelitvi nagrad za fotografije, ki bodo sestavljene iz eno- in večdnevni ribolovnih dovolilnic tako za salmonide kot za krapovce in plenilske vrste rib na revirjih, ki jih bo izbrala komisija. Za 1. mesto letošnjega natečaja bo zmagovalec prejel po svoji izbiri ali dnevno ribolovno dovolilnico za revir Mostnica (ujemi-spusti) ali tridnevno dovolilnico za ribolov na Bohinjskem jezeru (ujemi-vzemi).

Vseh 13 avtorjev izbranih posnetkov za ribiški koledar bomo honorirali po veljavnem ceniku RZS - kategorija naslovnica glasila.

Lep pozdrav in DOBER PRIJEM!

Marko KRAJNC, l. r.
predsednik komisije
RZS za promocijske aktivnosti

dr. Miroslav ŽABERL,
predsednik
Ribiške zveze Slovenije

11. SEJA UPRAVNEGA ODBORA RZS

Na seji, ki je potekala 16. 5. 2024 v Bohinjski Bistrici, so člani upravnega odbora najprej razpravljali o rastočih stroških poštne distribucije glasila Ribič. V razpravi je bilo izpostavljeno, da je treba narediti več za promocijo elektronske oblike Ribiča. Predvsem pri ribičih, stanujočih izven države, obstajajo možnosti, kako privarčevati pri poštnini. Problem bo podrobneje obravnavan na podlagi konkretnih finančnih podatkov na naslednji seji odbora. Komisija RZS za promocijo je na svoji redni seji obravnavala temo priporočljivega kroja za ribiške čuvaje, dokončanja celostne podobe RZS in razpisa za koledar 2025. Predsednik RZS je izpostavil, da mora celostna podoba zajemati vse predmete, ki kakorkoli opredeljujejo RZS (logotip zveze, častni ribiški kraj, ipd.). Razprava je potekala o ribiškem koledarju in morebitnih stroških poštne distribucije le-tega; dejstvo, da je letošnji koledar popolnoma pošel, je vsekakor pozitiven znak.

Člani UO RZS so se seznanili s predlogom odgovorov na pobude in vprašanja RD Slovenska Bistrica, podanih na skupščini 28. 3. 2024, in ga potrdili. Prav tako so se člani UO seznanili s poročilom o nastopu zveze, pomurskih RD in ZRD Maribor na ribiško-lovskem sejmu v Gornji Radgoni. Splošno strinjanje prisotnih je, da je bil sejmski nastop uspešen. V primerjavi s preteklimi leti je na tokratnem nastopu viden kvaliteten napredek. Še vedno obstaja možnost nadaljnjega izboljšanja nastopa, posebej glede angažiranja ribiških organizacij sosednjih držav zaradi bližnje meja in dostopnosti sejmskega prizorišča. Organizacija nastopa na skupnem razstavnem prostoru je bila zelo dobra, bazen z ribami je predstavljal veliko atrakcijo za gledalce, zato so bile povratne informacije obiskovalcev pozitivne. Obisk sejma je bil dober, saj ribiči obiskujejo sejme za nakup ribiške opreme po ugodnejših cenah. Člani UO so izrazili zahvalo vsem sodelujočim na sejmu. Strokovni posvet *Življenje v vodi po katastrofalnih poplavah 2023* je bil uspešen zaradi nastopov predstavnikov vseh ključnih subjektov poplavljenih sanacij. Za zagotovitev njihove prisotnosti je bilo potrebnih veliko naporov in angažiranja RZS. Žal se osrednji mediji niso odzvali na še kako aktualno temo posveta, navkljub medijskim aktivnostim zveze. Razprava na seji se je dotaknila vprašanja pomoči drugih naravovarstvenih organizacij, kot sta WWF in Balkan River Defence pri promoviranju zahtev sladkovodnih ribičev. Sprejeti sklepi posveta so bili osrednja točka sestanka med predstavniki RZS in ZZRS z namenom njihove realizacije, če hočemo doseči dejanski učinek posveta. Podoben sestanek bo zveza organizirala z vodstvom Direkcije RS za vode in ministrstvom za naravne vire in prostor. Člani UO RZS so razpravljali o načinu plačevanja sredstev za vložke rib iz posebnega sklada RZS za najbolj prizadete RD v poplavah, kot je bil sprejet sklep na skupščini, in sklenili so, da računovodstvo RZS preveri vse ustrezne možnosti izplačila teh sredstev.

Na seji je bil članom UO prikazan primer priporočenega kroja za ribiške čuvaje, člani UO pa so pregledali tudi osnutek pravilnika o ribiško čuvajskem kroju. Čeprav je zgolj Ministrstvo za kmetijstvo tisto, ki lahko predpiše obvezo nošenja ribiške čuvajske obleke, RZS zasleduje načelo enotnega nastopa ribiških čuvajev za celo državo. Vsem RD želi zveza priporočiti kvaliteten opremo, ki bo čuvajem dobro služila v vseh vremenskih razmerah. Osnutek pravilnika z vnesenimi spremembami iz

razprave bo ponovno obravnavan na naslednji seji UO RZS. Delovna skupina UO bo istočasno pripravila analizo kvalitete materiala blaga posameznih ponudnikov oblačil.

Zaradi visoke stopnje lanskoletne inflacije je bila potrebna revalorizacija plač delavcev strokovne službe, kot določa Pravilnik RZS o organizaciji dela. Nazadnje so se člani UO seznanili z ohranitvi statusa RZS kot nevladne organizacije s področja varstva okolja, potekom priprav na mladinski muharski tabor RZS in na posvet o odstranjevanju nefunkcionalnih vodnih ovir v Sevnici in odpovedjo posveta o lokalnih akcijskih skupinah za ribištvo. Priprave za Svetovno prvenstvo v LRP za ribiške klube v Brežicah so v teku, do dneva sestanka je bilo prijavljenih 24 klubov iz 15 držav.

V zadnjem delu sestanka so člani UO RZS prisluhnili vabljenim predstavnikom RD iz območja Gorenjske. Stične točke so problematika poplavalne sanacije, slabo delovanje čistilnih naprav in struktura članstva. V RD Radovljica ugotavljajo, da sama sanacija povzroča večjo in trajnejšo škodo na dveh potokih njihovega okoliša, kot je to lahko naredila poplava. Vprašanje je, koliko bo prostora za ribji življenjski prostor v tako saniranih vodotokih. Ribiško mnenje do sanacijskih načrtov za vodotoke je zelo kritično. Delavci na terenu smejo zgolj delati le po navodilih iz teh načrtov, ki pomenijo dejansko regulacijo vodotoka. Nasprotno pa se pojavljajo primeri krajanov, ki so kljub poplavljeni škodi prejeli dovoljenje za gradnjo ob vodotoku komaj tri mesece po škodnem dogodku. Ribiči opažajo, da novogradnje na vodni infrastrukturi le redko prestanejo pritisk visokih voda. Problem je tudi slabo delovanje blejske čistilne naprave. V sami RD opažajo, da ima znaten del članov stalno prebivališče izven sedeža RD. Žal se da opaziti tudi vse manjšo pripravljenost članov za prostovoljno delo v okviru RD. V RD Tržič se podobno srečujejo s posegi v vodotoke – za izboljšanje komunikacije z izvajalcem Nivo Celje se bodo povezali z ZRD Celje. Člani UO RZS so izpostavili pomembnost vztrajanja RD na prejemanju obvestil od izvajalcev del, korektnem poslovanju z naročnicami in upoštevanju novega cenika elektroodlovnih storitev. V RD Bled se srečujejo s posegom v brežino Save Bohinjke zaradi gradnje nove kolesarske steze. Največji problem blejskih ribičev je še vedno pritisk dela javnosti na njih, zaradi ribolova krapov z bojilji, ki po mnenju laikov povzročajo cvetenje alg. Četudi so blejski ribiči že večkrat s podatki dokazovali, da ribolov nima takega vpliva, pritiski ne popuščajo. Večina članov RD Bled ima stalno bivališče v drugih občinah, veliko je navdušencev nad lovom krapa z obtežilnikom. V RD Bohinj se srečujejo s težavo premajhne kapacitete Bohinjske čistilne naprave v poletnem času velikega navala turistov. Velik problem za ribiče predstavlja dejstvo, da pri gradnji ali popravilu lokalne infrastrukture ni potrebno gradbeno dovoljenje. Stanje članstva je podobno sosednjim RD, veliko je starejših članov in članov, ki ne stanujejo na območju okoliša RD. Na koncu sestanka sta predsednik RZS in predsednik Komisije za promocijo vse zbrane predstavnike RD pozvala, da v čim večji meri izkoristijo turistični potencial organizacije kongresa mednarodne konfederacije športnih ribičev CIPS, ki bo potekal v Bohinju konec aprila naslednje leto.

Mag. Igor Miličič, sekretar RZS

29. MUHARSKI TABOR V OSILNICI - NEPOZABNO DOŽIVETJE ZA MLADE MUHARJE

Tudi letos je v deželi Petra Klepca v kraju Osilnica potekal tridnevni muharski tabor za mlade. Organizirala ga je Ribiška zveza Slovenije, pod okriljem katere so se mladi muharji pod budnim očesom mentorjev preizkusili v različnih tehnikah in znanjih, povezanih z muharjenjem.

Nekaj dni pred izpeljavo tabora so me začeli klicati zaskrbljeni mentorji ki so spraševali, kako bo z izvedbo tabora. Mentorji smo namreč vsak dan budno spremljali vremenske napovedi in po 10-dnevni, potem že 5-dnevni napovedi je kazalo, da bo prva dva dni deževalo, kar seveda pomeni, da bo naše delo zelo oteženo in posledično bi bili mladinci prikrajšani za ribolov. Mentorje sem seveda pomirjal s tem, da naj vzamejo kakšno perje, nit, dlako več s sabo, kajti če ne drugega, jim bomo pokazali vse, kar znamo narediti za muharskim primežem!

Sam sem se v smeri tabora odpravil že dan prej, kajti v Bohinju smo imeli sejo UO RZS, kjer pa je narava že kazala svoje zobe: lilo je kot iz škafa! Med sejo sem še uspel priklicati Tanjo Drofelnik, članico komisije za delo z mladimi, ki mi je pomagala pri izpeljavi tabora. Bila je že v izvidnici na reki Kolpi in iskala muhe, ki bodo »delale« za vodo. Dobil sem odgovor: »Pri nas še ne dežuje tako močno!«

Zjutraj je še vedno deževalo, Kolpa in Čabranka sta že imeli povišan vodostaj ... Jah nič, kot dogovorjeno, poberem 3 mlad-

Uvod (foto: Tomaž Lavrič)

Kasting (foto: Aleš Horvat)

Entomologija (foto: Tanja Drofnik)

Vezava muh (foto: Tanja Drofnik)

Naj muha (foto: Tanja Drofnik)

ce iz Bohinja in gremo proti Osilnici. Pri Radovljici se že kaže sonce, vremenska napoved se je že izboljševala. Šlo bo skozi! Ko prispemo v Osilnico, so me že čakali nekateri mentorji z mladinci in me spraševali, kje bodo spali. Kako je Kolpa, bomo lahko muharili na njej?

Malo po 16. uri sva s Tanjo otvorila tabor, nagovoril nas je predsednik RZS dr. Miroslav Žaberl in mladincem zaželel, da odnesejo čim več znanja s tabora. Predsednik kastinške podkomisije iz RD Tolmin, Tomo Sotenšek, je s kolegom iz Hrvaškega ŠRD Čabar na bližnjem igrišču pripravil poligon za praktični prikaz športne discipline kasting. Mladinci so ga budno poslušali, nato pa se razdelili v dve skupini, eni so pričeli z metom muhe v daljavo, drugi pa z metom obtežilnika v tarčo. Bližala se je večerja, ampak nekaj mladincev ni hotelo iti s poligona, ker je že kazalo, da se cilji tabora uresničujejo in bodo pridobili veliko znanja.

Po večerji smo se zbrali v učilnici, kjer nas je že čakal Matej Delak, predsednik muharsko vezalske komisije RZS, in vsi mladinci so kar hiteli k svoji mizi, da bodo lahko pričeli z vezanjem muh po prikazu vezave osnovnih muh Mateja in ostalih mentorjev. Seveda je čas hitro minil, tako da smo jih zopet morali priganjati k nočnemu počitku.

V soboto zjutraj je mladince znova prevzel Matej, ki je opravil odlično predavanje o entomologiji oz. nauku o žuželkah. Mladinci so spoznali različne cikle žuželk, Matej pa je vse skupaj podkrepil še z nazornimi videoposnetki. Na koncu jim je še prikazal celotno vezavo majske muhe, ki je zelo lovna na določenih slovenskih vodah.

Popoldan je pretok Kolpe že nekoliko upadel, ampak razmere

niso bile varne za izvedbo praktičnega prikaza, tako da sem moral mladince razočarati, ampak smo k sreči imeli načrt B na reki Čabranki, ki ji je vodostaj zadosti upadel, da smo lahko pričeli s prakso na vodi.

Zvečer smo se znova zbrali v učilnici za svojimi primeži, kjer so mladinci vezali muhe, ki smo jih nato ocenili. Na koncu smo razglasili Naj muho tabora. Zmagovalec pokala Naj muha je bil Cene Žagar iz RD Bled.

V nedeljo smo se znova podali za reko Čabranko, ampak sedaj so mladinci imeli dodatno motivacijo, kajti potegovali so se lahko za pokal Naj riba tabora. Za pokal je štela največja ulovljena riba. Zmagovalca za pokal sta bila kar dva, in sicer Vid Kosančič (RD Bled) in Ula Travner (RD Šempeter), oba z 38 cm veliko šarenko.

Ampak kot se spodobi, je Vid džentelmsko prepustil pokal Uli, ki je bila izmed 29 mladincev edina deklica na taboru.

Po pričevanju mladincev in mentorjev smo uspeli skupaj pričarati nepozabno doživetje za vse udeležence!

Naj riba (foto: Nejc Travner)

Muharjenje na Čabranki (foto: Nejc Travner)

Za konec še iskrena hvala vsem, ki so omogočili izvedbo 29. muharskega tabora:

- RD Kočevje, ki je omogočilo ribolov na svojih ribolovnih vodah, s katerimi upravlja;
- lastniku hotela Simonu Kovaču za odlično hrano in gostoljubje;
- mentorjem, ki so uspešno podajali svoje znanje naprej mladincem;
- ribiški trgovini KOSTEVC za praktične nagrade.

Hkrati pa naprošam vse mentorje v ribiških družinah, da že letos razmislijo, če imajo mladince, ki bi se lahko udeležili naslednje tabora, ki bo že 30. po vrsti!

Vabljeni!
Dober prijem,

Aleš Horvat,
predsednik komisije za delo z mladimi RZS

ZA NAJMLAJŠE

Poišči 5 razlik

NI VSAKA PENA V TEKOČI VODI PRALNI PRAŠEK

Ko sem pred leti obiskal slap Savico, sem v koritih, kjer Savica teče proti Bohinjskemu jezeru, opazil ogromno penastih kupčkov, ki so se zadrževali v mirnejših delih toka vode. Vsi prisotni smo v en glas ugotavljali, da onesnaževanje prihaja iz planinske kočice pri Sedmerih jezerih.

Takšne kupčke pa tudi večje kupe pene smo ribiči opazovali v Sori in Savi, ko je imela ta nižji vodostaj. Pene so se pojavljale od papirnice v Goričanih pri Medvodah dolvodno.

Ribiči iz RD Medvode smo stopili v stik z vodstvom papirnice, da nam razložijo, zakaj se pojavljajo pene v vodi. Včasih jih je bilo opaziti več, drugič manj, ali pa jih v določenem obdobju sploh ni bilo.

Dejali so, da je to navaden škrob, ki je prisoten tudi v naravi. Kadar dežuje, naj pogledamo v potok, kjer so manjši pragovi in opazili bomo kupčke pen. Točno to sem storil lansko jesen, ko sem na Rašici pri Gameljnah nabiral kostanj. Obiskal sem dva potočka, ki izvirata v osrčju Rašice. Bolj ko sem šel s tokom navzdol, več je bilo vode in opazil sem tudi vse več pene od naravnega škroba.

Vodja, ki je v papirnici zadolžena za delovanje njihove

čistilne naprave, mi je zagotovila, da te pene niso nevarne, da gre namreč za nenevaren škrob, ki ga v Soro nekaj pride preko izpustnih vod čistilne naprave. Povedali so mi, da izboljšujejo čistilno napravo in so v poskusnem zagonu naprave, ki bo delovala na drugačen način kot stara. Prešli so na biološko čistilno napravo, ki je okolju najbolj prijazna. Sedaj je minilo že dve leti, ko v Sori in Savi ni več opaziti pen.

Ribiči smo upravi Papirnice Goričane hvaležni, da so nam lepo in nazorno razložili takratno pojavnost pen v njihovih izpustnih vodah. Z optimizmom spremljamo njihova prizadevanja, da njihova čistilna naprava deluje na najbolj sodoben način. Sledijo svetovnim trendom tako, da je njihova tehnologija izdelovanja papirja okolju, kolikor se da prijazna. Imajo mednarodno priznanje, da je njihova proizvodnja papirja neškodljiva za okolje, v tem primeru za vode.

Ob novoletnih praznikih ribiči iz RD Medvode obiščejo oddelek za razvoj in nadzor delovanja čistilne naprave. Takrat si izmenjamo mnenja in razložijo nam, če je v teku kakšen program, ki bo delovanje čistilne naprave še bolj izboljšal.

Besedilo in fotografiji: Rajko Zajc

V BREŽICAH JE ŽE VSE PRIPRAVLJENO ZA IZVEDBO 43. SVETOVNEGA PRVENSTVA V LOVU RIB S PLOVCEM

Druženje somišljenikov, ki jih bogati složnost, marljivost in društveno-klubsko pripadnost s polno mero prizadevnosti, so osnovni zelo pomembni dejavniki za dosego zastavljenih želenih ciljev. In prav ljudi z omenjenimi lastnostmi k sreči v naši družbi le ni malo. Mednje prav gotovo sodimo tudi športni ribiči Slovenije, ki smo že večkrat vzorno predstavili našo športnoribolovno dejavnost, kot tudi našo lepo in zanimivo deželo tako doma kot tudi izven naših meja.

Za letošnji največji slovenski športnoribolovni tekmovalni dogodek bodo tokrat poskrbeli prizadevni ribiči Ribiške družine Brežice, na čelu katere je Petar Dimitrovski, ki že 20 let uspešno vodi brežiške ribiče. Slednji so že pred dvema letoma soglasno sprejeli odločitev, da bodo organizatorji letošnjega 43. članskega klubskega svetovnega prvenstva v lovu rib s plovcem, kar sta soglasno podprli tudi naša krovna Ribiška zveza Slovenija in najvišja svetovna športno ribolovna organizacija CIPS.

S to pomembno odločitvijo tako za športno ribolovno prepoznavnost kot tudi samo turistično predstavitev mesta ob sotočju reke Krke in Save bodo slovenski ribiči tudi tokrat poskrbeli še za dodaten in pomemben promocijski korak omenjenega kraja k razpoznavnosti naše dežele.

Prizadevni ribiči Brežic bodo prvič organizirali tako pomemben mednarodni športnoribolovni dogodek, kot je letošnje omenjeno SP. Zato smo k pogovoru, kako potekajo priprave za izpeljavo nedvomno zelo odmevnega dogodka, povabili predsednika omenjene RD ter odgovornega organizacijskega vodjo Petra Dimitrovskega, sicer večkratnega uspešnega reprezentanta Slovenije v LRP, ki do potankosti pozna, kaj vse je treba postoriti za uspešno izpeljavo zahtevnega športnega dogodka, kot je svetovno prvenstvo.

Pero, kot ga pogosto kličemo ribiči, je na naša številna vprašanja strnil svoje misli in med drugim poudaril: »Že pred dvema letoma smo se odločili, da v kraju Vrbina, ki se nahaja na obronku naše občine Brežice, organiziramo SP v LRP-člani. Do danes imamo uradno prijavljenih že 30 držav, a pričakujemo še kakšno dodatno prijavo, saj na brežini reke Save na tekmovalni trasi lahko tekmuje tudi 45 ekip držav udeleženk s po petimi tekmovalci, kar bi nam najbolj ustrezalo. Znano je, da je tekmovališče porazdeljeno na pet sektorjev (A, B, C, D in E), v katerih bo na finalnem dvodnevem tekmovanju, ki bo potekalo 27. in 28. julija, sodeloval po en tekmovalec iz vsake sodelujoče ekipe držav udeleženk. Udeleženci omenjenega tekmovanja ne bodo imeli težav glede nastanitve svojih ekip, saj naša Občina Brežice razpolaga s približno 8

Uspešen predsednik in zanesljiv organizator RD Brežice je Petar Dimitrovski.

Delovna ekipa z leve: Andrej Petan, Peter Jankovič, Peter mlajši ter Pero Dimitrovski bodo tudi tokrat zanesljivo uspešna ekipa organizatorjev letošnjega SP.

do 9 tisoč prenočišč in lahko pričakujemo zadovoljiv obisk ljudi, ki jim je ribičija pri srcu. Naj poudarim, da so priprave na naš do danes največji športno-tekmovalni organizacijski projekt potekale po začrtanem načrtu, v katerem sodeluje pet prizadevnih ribičkih sotovarišev našega organizacijskega odbora, saj se tekmovanje lahko začne že jutri,« zadovoljno ocenjuje predsednik Pero in svoje misli zaključí z besedami: »Načeloma organizacijskih težav do danes ni in poskrbeli bomo, da jih tudi ne bo. Za vse udeležence SP bomo poskrbeli, da se čim bolj počutijo med nami. Ekipa bodo že pet dni pred omenjenima finalnima dnevnoma tekmovanjem imele možnost izvajanja treningov in s tem ugotavljanje pomembnih spoznanj za čim bolj uspešen ribolov. Uradna otvoritev SP bo potekala v sredo zvečer na gradu Brežice. Za zaupanje organizacije SP bi se ob tem v imenu naše RD zahvalil naši RZS kot tudi najvišji svetovni športnoribolovni organizaciji CIPS ter Občini Brežice in donatorjem: Mladinski center Brežice, Grad Brežice, Posavski muzej Brežice, Zavodu za turizem Brežice ter ostalim prijateljem - donatorjem naši športni dejavnosti, ki niso želeli, da jih javno predstavimo,« je z vidnim zadovoljstvom na obrazu poudaril naš prizadevni ribički sotovariš in prijatelj Petar Dimitrovski.

Na letošnjem SP v LRP bo Slovenija kot gostiteljica, poleg gostujočih ekip, imela pravico nastopiti s svojima trenutno najmočnejšima ekipama. Tako bodo naše slovenske barve zastopali štirikratni zaporedni državni prvaki RD Ptuj kot tudi podprvaki (drugo uvrščena ekipa DP v LRP) RD Ruše iz Maribora, v katerih tekmujejo nekateri naši vrhun-

Našemu najuspešnejšemu trenerju Bojanu Božiču je dobro poznano tekmovalno prizorišče letošnjega SP.

Z leve: Bojan in Matjaž sta tandem, ki družno ter zanesljivo že vrsto let opravlja zahtevno in odgovorno delo vodje in trenerja ptujske ekipe.

Matjaž Mesarič je nedvomno prava gonilna sila naših večkratnih državnih ekipnih prvakov s Ptuja.

ski tekmovalci, ki so se že uvrščali med najuspešnejše tekmovalce na svetu v različnih starostnih kategorijah. Zanimivo bo spremljati naše tekmovalce, kako bodo uspešni v najmočnejši mednarodni konkurenci izjemno močnih ekip Anglije, Italije, Madžarske, kot tudi ostalih, saj so trenerji omenjenih ekip bili v preteklem letu prisotni opazovalci našega državnega prvenstva na omenjeni tekmovalni trasi v Brežicah. A slednje je lahko zavajajoče, saj so pogoji uspešnega ribolova lahko zelo spremenljajoči.

Dosedanji največji ekipni uspeh slovenskih državnih prvakov na SP sega v leto 2013, ko so na takratnem 33. klubskem SP na italijanskem rečnem kanalu Brian naši prvaki ekipa RD Pesnica - Sensas osvojili sanjsko drugo mesto na svetu v sestavi: Andrej Bauman (najuspešnejši posameznik omenjenega SP), Jernej Lipovnik, Mitja Kmetec, Gregor Štumberger in Lenart Pikelj. Za zgodovinski dosežek so bili zelo zaslužni tudi njihovi spremljevalci: Jernej Pikelj, Primož Adanič in Katharina Sluga. Zmagali so naši južni bratje Srbi za dve pičli negativni točki!

Ja, to so lepi spomini, ki se jih da z malo športne sreče morda ponovno doseči, saj imamo Slovenci tudi tokrat zelo sposobni ekipo, ki bi znali presenetiti že omenjene opazovalce.

A ve se, da imamo poleg izjemnih tekmovalcev tudi izjemno uspešne trenerje ter vodje naših ekip. Med omenjenimi je prav gotovo naš do danes najuspešnejši trener slovenske članske A reprezentance Bojan Božič, ki mu je skupaj z Matjažem Mesaričem uspelo (gonilno silo ekipe s Ptuja) v nekaj letih sestaviti in zelo uspešno voditi našo, zadnjih štirih letih, najuspešnejšo A-ligaško ekipo v LRP ter jih popeljati do izjemnih dosežkov.

Bojan in Matjaž sta nam pred začetkom omenjenega SP v Brežicah povedala:

Bojan: »Pričakovanja so velika, a moramo biti strpni, umirjeni in taktično zreli. Smo majhen narod, a imamo veliko izjemnih športnikov.

Bo morda Boštjan Sivec, predsednik ŠTK RD Ruše, tudi na SP v Brežicah podobno kot po zadnjem končanem DP v LRP srečno nasmejan? To mu iz vsega srca želimo!

Tadej Vogrin, trener ekipe naših vicedržavnih prvakov RD Ruše, je z zadovoljstvom sprejel odgovorno delo trenerja, saj verjame, da lahko ekipa z malo športne sreče doseže odmeven rezultat. V to verjamemo tudi mi!

Na Ptuj imamo dobro ekipo z izjemnimi posamezniki, torej se ne bojimo nikogar. Škoda, da na omenjeni trasi v Brežicah letos ni bilo organizirano vsaj eno DP v LRP in bi imeli vsaj malo prednosti pred ostalimi nastopajočimi ekipami. Upam, da bomo dobili kvalitetne vabe in nam Bog ribolova nakloni nekaj športne sreče ter da nam uspe v času treninga določiti pravo taktiko tekmovalca.

Matjaž: »Smo dobra ekipa in zato lahko na omenjenem tekmovalnem dosežemo uspešen nastop. Vsi se bomo maksimalno potrudili, da dosežemo dober rezultat. Želimo osvojiti medaljo, vendar z doseženim rezultatom med prvih deset ekip bi bil odličen dosežek.«

Boštjan Sivec, tekmovalac in predsednik ŠTK RD Ruše: »Naša ekipa RD Ruše že drugič sodeluje na svetovnem klubskem prvenstvu v LRP. Letos smo še posebej počaščeni, saj je SP na domačem terenu, kar je svojevrsten izziv. S pripravi za omenjeni nastop smo se aktivno pripravljali že v zimskih mescih, zato se nadejamo dobrih rezultatov.«

Trener ekipe RD Ruše, Tadej Vogrin, je poleg naziva prizadavnega tekmovalca tudi zelo spoštovani vodja priznane trgovine z ribiško opremo Trofeja v Mariboru: »Letos mi je zaupana vloga trenerja ekipe, ki je že vrsto let v vrhu slovenskega ribolova v LRP. Ekipa na SP odhaja samozavestno v prepričanju, da lahko dosežemo dober rezultat. Gre za tekmovalno traso, kjer se ribolov vsakoletno spreminja, a poskušali bomo s pomočjo treningov ugotoviti in izbrati uspešno taktiko ribolova. Verjamemo, da lahko na podlagi znanja in izkušenj vseh članov ekipe ter z nekaj sreče pri žrebu startnih mest dosežemo dober rezultat.«

Ja, ni kaj, spremljali in navijali bomo za naše prizadavne ribiške prijatelje, da dosežejo zeleni cilj na brežini reke Save, ma ne!

Dober prijem in veliko športne sreče, vam želimo!

Besedilo in fotografije: Jože Šmejc

RIBIŠKA DRUŽINA METLIKA

RD Metlika je bila ustanovljena leta 1956. Namen družine je prostovoljno združevanje državljanov zaradi varstva in gojitve avtohtonih in drugih rib, športnega ribolova in upravljanja ribiškega okolja zaradi varovanja voda ter vodnih in obvodnih sistemov kot dela človekovega okolja ter športno rekreativne dejavnosti.

Ribiška družina Metlika je s svojimi vodami in ribjim življenjem v njih odprta za domače in tuje turiste. Športni ribiči in turisti lahko v vodah RD Metlika lovijo predvsem ščuke, some, krape, klene, linje, podusti, platnice in mrehe.

Osnovni podatki

NASLOV: Krasinec 150, 8332 Gradac

SPLETNO MESTO: <http://www.rdmetlika.si/>

ELEKTRONSKI NASLOV: info@rdmetlika.si

Stanje članstva v RD na dan 16. 6. 2024

Kategorija	Število članov
Polnoletni	50
Pripravniki	22
Mladi, študenti	6

Revirji

RD gospodari z vodami metliškega ribolovnega okolja, ki zajema Kolpo od Krasinca do državne meje, Lahinjo od Vranovičev do izliva v Kolpo pri Primostku in Krupo od izvira do izliva v Lahinjo. Poleg teh vodotokov ima družina tudi ribnik v Prilozju, ki je bil v letu 2022 popolnoma prenovljen.

► Kolpa

Kolpa izvira kot Kupa v Gorskem kotarju, nadmorska višina izvira meri 313 m, nadmorska višina izliva pa samo 140 m. Izliva se v Savo na Hrvaškem. Kolpa je v tem delu Slovenije največji vodni tok. Od izvira na Hrvaškem do državne meje je dolga 119,5 km. Višinska razlika med izvirom in izlivom je res velika. Njen strmec znaša 1.58 %, na posameznih odsekih pa celo več. Od sotočja s Čabranko naprej je mejna reka med Slovenijo in Hrvaško, zato ima tudi dve imeni. Hrvati ji pravijo Kupa, mi pa Kolpa. V belokranjskem delu, ki je gledan kot spodnja enota, dobiva reka, razen reke Lahinje, površinsko vodo le iz kraških, največ nekaj deset metrov dolgih vodnih tokov. Zaradi močne globinske erozije ima struga Kolpe od izvira do Gribelj (razen v Osilnici, Brodu na Kupi in v Vinici) značaj ozke in globoko zarezane deberske doline,

kar je zlahka opaziti, saj rečni tok teče po 20–50 m globoki in 60–100 m široki strugi. Kolpa spada med rekreacijsko in ribolovno zanimive reke, saj mnogim turistom, posebej poleti, nudi toplo vodo in obrežni prostor za rekreacijo, ribolov in sprostitve. Ob toku lahko naletimo na kraške izvire in jame. Ker je Bela krajina kraški svet, tukaj najdemo do 200 kraških izvirov, pa tudi podzemnih jam ne manjka. Najbolj znani jami ob Kolpi sta vsekakor Bilpa in Kobiljača. Za bregove so zelo značilne malence, tako pri nas imenujemo mline, ki so mleli žito, nekateri pa so imeli še žage. Jezov je po kanjonu na obeh straneh bregov okoli 50. Na reki Kolpi na ozemlju Slovenije lahko na osnovi razširjenosti ribjih vrst ločimo nekatere ribje pasove. Tipičnega postrvjeja pasu ni. Kolpa namreč izvira v močnem, skoraj 80 m globokem kraškem izviru. Že na izviru ima karakteristike lipanskega pasu, ki segajo vse do jezua v Bregu ali celo do Prokšjevega jezua v Vinici. Od tu dalje je pas mrehe, ki se razteza po preostalem toku Kolpe v Sloveniji. Na osnovi delitve v salmonidni in ciprinidni del sega salmonidni pas do Brega, od tu dalje pa je Kolpa ciprinidna voda. Pestrost ribjih habitatov pa je kljub vsemu v reki izredna, kar dokazuje pestra vrstna sestava ribjih združb, kjer vsaka vrsta najde svoj življenjski prostor. Kolpa s pritoki je eden najbolj neokrnjenih vodotokov donavskega porečja v Sloveniji.

► Lahinja

Lahinja, levi in največji pritok Kolpe v Sloveniji, izvira pod Knežino na nadmorski višini 163 m. Kmalu po izviru se vanjo zlije Nerajski potok, pri Dragatušu prejme Podturnščico, v Črnomlju pa še Dobljico. Struga je zvijugana, ozka in globoka. Pod Gradcem se vanjo zlije še vodnata in hitreje tekoča Krupa. Pri Primostku na nadmorski višini 144 m se zlije v Kolpo. Od izvira do izliva ima padca 19 m. Tudi v Lahinji so ribji habitatni zelo raznoliki. Tukaj se izmenjujejo zarastlinjene in nezarastlinjene globine s prodnatimi in zarastlinjenimi plitvinami. Drstišča rib so izredno raznolika in verjetno zadostijo potrebam vseh vrst rib. Temu primerna je tudi pestra vrstna sestava in številčnost populacij. Kljub svoji majhnosti je reka Lahinja eden najlepših ščukarskih terenov v Sloveniji. Zanj je značilno, da je njena struga speljana globoko skozi težko dostopen gozd. Na večjem delu je ribolov mogoč le iz čolna. Razgibano in mehko dno je bogato poraslo z vodnim

Kolpa

Lahinja 1

Lahinja 2

rastlinjem, grmovje in drevesa segajo do vode in v njo. Vse to pa ustvarja idealen teren za vse ribe.

► Krupa

Krupa prihaja na površje sredi severnega dela nizkega belokranjskega ravnika, v slikovitem kraškem izviru, izpod 30 m navpične skalne stene in je zavarovana kot naravni spomenik (Uradni list RS, št. 81/97). Po vodnatosti je izvir Krupe največji v Beli krajini. K vodnatosti pripomorejo ponikalnice v zaledju: Bajer pri Rožnem dolu, Rečica pri Vrčicah, Ponikve pod Mirno goro in Reka na Gorjancih. Krupa je v kraški ravniki vrezala izrazito mestoma kanjonsko strugo, po 2,5 km toka pa se izliva v reko Lahinjo. Na reki, ki ima 6 m višinske razlike med izvirom in izlivom, so nekdaj delovali štirje mlini in dve žagi. Izvirno jezero je edino nahajališče jamske školjke *Congeria kuscieri* v Sloveniji ter še drugih endemnih vrst jamskih pol-

Krupa

žev, najdena pa je bila tudi človeška ribica *Proteus anguinus*. V Krupi so za ribolov zanimive predvsem avtohtone potočne postrvi, kleni in platnice.

Ribnik Prilozje

Gospodar Gregor Turk s krapom

Tajnik Tilen Papež z mreno iz Kolpe

► Ribnik Prilozje

Le pet kilometrov iz Metlike, v smeri proti Črnomlju, pride-mo skozi vasico Podzemelj do čudovitega okolja, kjer se med drevesi razkrije ribnik v Prilozju, ki je v lasti Ribiške družine Metlika. Ribolov je možen od aprila do oktobra, ribiči pa lahko uživajo v lovu krapa, sr. koreslja, linja, amura in tolstolobika. Neokrnjena narava ponuja obiskovalcu teh krajev nepozabna doživetja ter predvsem obogatitev telesa in duha. Tu so izvr-stne možnosti za gobarjenje, pohodništvo in kolesarjenje. V neposrednem sosedstvu so tudi številne naravne in kulturne znamenitosti. Od leta 2022 je ribnik v celoti prenovljen, lani so uredili tudi nov podest. Urejen je dostop za vse, tudi invalide na vozičkih.

Tekmovanja

RD Metlika vsako leto prireja družinske tekme, od lani imajo svoje tekmovanje tudi veterani. Najbolj prestižna je seveda tekma za družinskega carja, kar je jeseni leta 2023 postal tajnik družine Tilen Papež. V 2023 začeli prirejati tudi ščukijado, ki se začne z zborom na ribniku v Prilozju, tekmovalci pa se nato odpravijo, kamor želijo, in tja, kjer lahko lovijo iz brega. Prirejamo pomladno in jesensko ščukijado. Ponosni so tudi na tekmovalce, ki na državnem nivoju posegajo po najvišjih mestih.

Uredništvo,

povzeto po spletni strani RD,

Foto: arhiv RD

LOV SMUČA POLETI

Kako iskati smuča

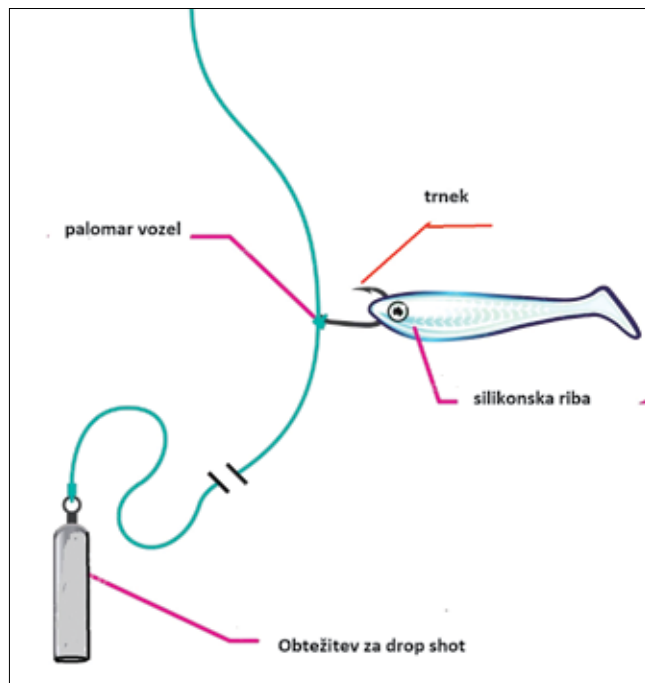
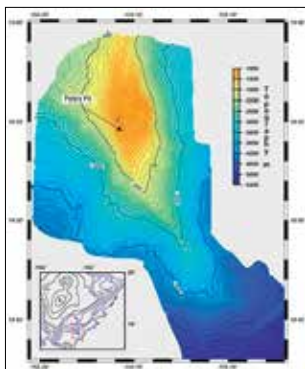
Mislím, da je izmenjava znanja in izkušenj od ust do ust stara preizkušena metoda iskanja najboljših terenov za lov smuča na velikih vodnih prostorih, kot so jezera in reke. Včasih se lahko obrestuje opazovanje, kje so zasidrani čolni v lovu na tega plenilca. Tudi natančno opazovanje konfiguracije obale, kot so rti, kamnite zajede, jezovi, valobrani, hitri prehodi v globino ali potopljeno drevje, lahko dajo dragocen namig, kje so skrivališča pod vodno površino. Danes so nam vsem na voljo hidrološki zemljevidi / Bathymetrični izrisi dna – bodisi v tiskani obliki ali na internetu, tako da je potrebno le malo volje in časa, da jih pridobimo.

Ti so tudi odlični način za hitro seznanjanje z novimi lovniimi področji, tako na jezeru kot na reki. Očitno našim ribičem še vedno primanjkuje znanja o konfiguracijah potopljenih predelov tam zunaj na velikih jezerih, gramoznicah in s tem natančnih lokacijah, zanimivih tako pri lovu plenilk kot krapov. Pojav prirodnih sonarjev (angl. „fish finders“) na čolnih v zadnjih desetletjih je ribičem zagotovil podroben vpogled v podvodni svet. Te naprave zajamejo lovne točke na poti do področja, kjer nameravamo loviti z zapisi tudi za poznejšo uporabo, tako da doma v miru poiščemo najboljše lokacije za naslednji ribolov. Tehnologija je pred kratkim naredila velik korak naprej s hidrološkimi aplikacijami *Apps fishing points*, ki jih je mogoče naložiti na pametne telefone in ribičem nudijo GPS natančnost navigacije v iskanju predelov za uspešen ribolov. Žal te zaenkrat še ne zajemajo slovenskih voda.

Nenadna in občutna sprememba globine vode privablja in zadržuje veliko število smučev. Ko smo locirali to spremembo, je najboljša praksa, da označimo predel z označevalnim plovcem in se pomaknemo v globljo vodo, vendar čim bližje prelomnici. Tako bomo lahko lovili iz globljega področja proti prelomnici, kar v večini primerov botruje uspehu. Stari pregovor pravi, da se približno na 10 odstotkih vode nahaja 90 odstotkov rib, to velja tudi za vodni stolpec. Medtem ko se nekateri posamezni smučji lahko gibljejo pri lovu v vseh plasteh vode (vedno obstajajo izjeme), se v večini primerov smučji držijo dna. Da bi bila vaša vaba učinkovita, ne glede na to, ali gre za potezanko, silikonsko ribico, vobler ali upiravko, jo morate voditi v tem lovnem območju. To ponavadi pomeni nič več kot kak decimeter od dna. Vsi poznate tradicionalno metodo ribolova na smučje, kjer vabo preprosto vodite vertikalno – bodisi z zelo počasnim vodenjem in pavzami, tako da se ta občasno dotakne dna, ali ko so smučji aktivni s počasnim nenehnim navijanjem vašega ribiškega kolesca. Zapomnite si, da nič ni prepočasi za tega previdnega lenuha. Druga, prav tako znana in učinkovita, metoda je met vabe, čakanje, da se ta potopi na dno, nato pa jo s potegom palice dvignete od dna, navijete višek najlona, medtem se vaba ponovno potopi in jo na ta način počasi vodite nazaj do čolna ali obale. Prijemi se pogosto dogajajo, medtem ko se vaba potaplja. Večkrat ne pomaga nič drugega kot občutljivo zategovanje najlona skozi prste ali rahlo tresenje vabe na mestu, kar predstavlja nenaravno gibanje plena. To je včasih edini ključ do uspeha. Pri tem uporabljamo zelo učinkovit t. i. sistem »drop shot«, o katerem pa kaj več malo kasneje.

Kaj pa v rekah

Tekoče vode dodajo povsem nove dimenzije lova na smuča. Ker poleg nenadnih sprememb globine smuč daje prednost tudi umiritvam ali mešanju vodnega toka ter zaščiti pred vodnim predkom in ne nazadnje skrivališčem. Tako ga bomo iskali na delih vodotoka,

Drop shot sistem

ko so tolmuni, ustja potokov, mirna voda za oporniki mostov, ovire, ki nastanejo zaradi zdrsa kopnega, ali preprosto del reke, kjer se rečni tok ustavi zaradi prelomnic, ki se nahajajo na dnu vodotoka. Čeprav je ribolov z brega učinkovit, omejuje ribiče s svojo dostopnostjo v najboljšem primeru samo na nekaj res dobrih lovnih področjih, ki so navadno prelovljena. Najučinkovitejši način za eksponentno povečanje stopnje uspešnosti ribolova na rekah pri lovu tako smuča kot drugih plenilcev je bodisi koriščenje kanuja ali plovnega obroča, kjer je to seveda dovoljeno in ni nevarnosti.

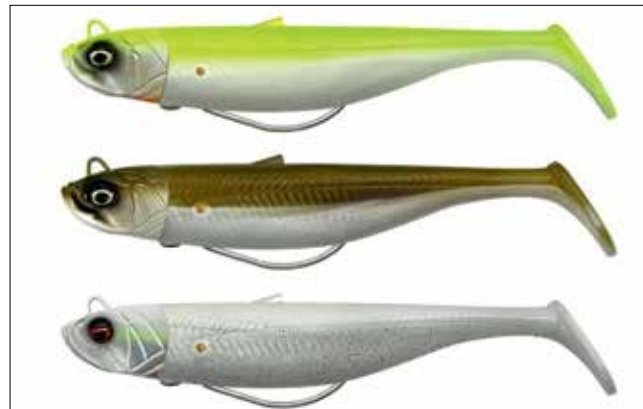
Zapomnite si, tam, kjer se voda nenadoma umiri in je njena globina večja od 2 metrov, obenem pa nastaja mešanje vode med počasnim in hitrim tokom reke, je popolno mesto za lov smučev. Pri tem je moja najljubša vaba *gumijasta ribica z obtežitvijo in malo upiravko na trnku weedless*.

Za zadrževanje vaše vabe na lovnem območju bo morda potrebna težja svinčena glava, drugače kot na jezeru, saj tu težo pogojujeta vodni tok in globina. Če lovite iz čolna, ga zasidrajte na začetku vlivnega curka, nato predložite svojo vabo v bočni počasnejši tok in ko ta potone do dna, jo vodite nazaj proti sebi s počasnim gibanjem ter občasnim dotikanjem dna. Smučji, tudi veliki, se radi zmotijo v hitro tekoči vodi, zato mora biti vaša oprema pri ribolovu brezhlebna. Pri izbiri palice in ribiškega kolesca gre predvsem za občutljivost pred močjo. Pri tem najbolj delujejo srednje hitre palice, na katere pritrdite lahka kolesca za vijačenje. Smuč žal ni borec, ki bi vam nudil veliko odpora med utrujanjem. Poleg te kombinacije uporabljajte tanke pletene vrvice. Predvsem ker so pletene vrvice v vseh pogledih bolj občutljive pri prijemu kot monofilamentni najloni. Imajo nič spomina in razteznosti, zato se vsak prijem, udarec ribe (ali dna) na vabo takoj prenese navzgor do palice in vaše roke pripravljene za zateg. Vsekakor jih zaščitite pred vrtenjem upiravk in drugih vab, ki se obračajo v vodi, s tem da obvezno uporabljate vrtljivke. Tako se vam ne bo dogajalo, da se vse skupaj spremeni v pajkovo gnezdo, ki je pri teh pleteničkah skoraj nerazvozljivo. *Chartreuse*, rumeno zelena barva, je pri pleteničkah moja najljubša, vendar sta pri spremljanju njihovega potapljanja v globino za vabo učinkoviti tudi roza in rumena. Zakaj

Weedless jig glava

Okuma – vretenasto (baitcast) kolesce

Vabe s trnki Weedless

je to pomembno? Večina prijemov smuča se zgodi ravno v tem delu, ko vaba tone proti dnu.

Torej – najlon ali pletena vrstica

Ker ima smuč zelo dober vid, mora biti najlon čim bolj neopazen. Smuč ima sicer izrazite zobe, vendar niso tako fini in ostri kot pri ščuki, zato mora vaš najlon prenašati le pritisk ribe pri utrujanju, ne pa tudi njegovih zob. V skladu s tem je treba pri ribolovu na smuče vedno uporabljati fluorokarbonski najlon vsaj za zadnji del pri vabi. Ta postane v vodi praktično neviden in poleg tega ni toliko raztezen kot na primer monofilamentni najloni. Približno 1m predvrvice običajno zadostuje. Pletenica je priporočljiva kot glavna vrstica, saj je, zaradi njene nerazteznosti in drobnejšega profila pri enaki nosilnosti, pomembno, da se lažje potaplja in z lahkoto vodi, obenem pa prijeme takoj zaznate. To z monofilamentno vrstico ne bi bilo tako enostavno, saj ima bistveno večje raztezanje pri enakem premeru. Nosilnost je odvisna tudi od načina ribolova, vendar je 0,12–0,14 mm ponavadi dobra izbira pri ribolovu smuča.

Palice za lov smuča

Katero palico izbrati, je zelo odvisno od načina ribolova. Tu mislim predvsem, ali lovite z obale ali s čolna. Pri prvem je še kako pomembno, da imate po metu neposreden stik z vabo, ko jo boste vodili s kopnega, pri tem pa se z dolžino palice lažje izogibate vodnim oviram. Z daljšo palico povečate tudi kot med vrhom palice in vodo, s čimer je veliko lažje pravilno voditi vašo vabo na dnu, seveda pa bodo tudi vaši meti daljši. Zato bi vam pri lovu smuča z brega priporočal palice dolžine 3 m in več ter moči od 10–40 g z malo tršo in hitro akcijo. Za lov iz čolna, kjer bi z daljšimi palicami ovirali ribiškega tovariša pri lovu, potrebe po daljših metih pa ni, bi vam svetoval palico dolžine 1,80–2,20 m. Palice z deklarirano težo med 15–40 g bodo glede na velikost vode in težo vab zelo primerne za večino namenov, predvsem ker tukaj običajno le spuščamo svoje vabe na kratke razdalje. Poleg tega se prepričajte, da ne uporabljate premehke palice, ker sicer se vam lahko zgodi, da ribe ne boste zapeli. Uporaba mehkih palic in raztegljivih najlonov na večjih razdaljah ponavadi botruje neuspehu pri ribolovu. Smuč ima namreč v primerjavi z drugimi ribami, posebno večji primerki, zelo trda usta, tako da mora trnek dobro sesti, da ribo zapnete. Zato so palice s hitro akcijo najbolj primerne za zaznavo vseh najmanjših sprememb med vodenjem vabe. S takšno palico boste natančno čutili, kaj se dogaja z vašo vabo pri dnu, obenem pa boste z uporabo neraztegljivih najlonov, kot so fluorokarbonski ali pletenici, z lahkoto realizirali vsak prijem in čutili vsak udarec jig vabe ob dno.

Kolesca za vijačenje

Velikost kolesca ni tako pomembna kot izbira palice in najlona. Velikost ribiškega kolesčka 2000 ali 3000 je glede na klaso palice običajno povsem dovolj za vijačenje na smuča. Za navpični ribolov iz čolna pa vam priporočam, da uporabite vretenasto kolesce, tako da lahko vabo vodite po dnu, ne da bi vsakič morali odpreti lok na stacionarnem kolescu, da bi dodali dodatno količino vrvice.

Vabe

Klasična vaba, ki jo uporablja večina za ribolov smuča, je silikonska riba. Na voljo so v vseh oblikah, barvah in velikostih. Odvisno od vodnega

telesa jih opremimo z različno težkimi vbodnimi jig glavami, kar nam omogoča različno hitro potapljanje. V veliko primerih so nekatere vrste silikonskih vab že same po sebi zadosti težke, da jih brez težav vodimo pri dnu brez dodatne obtežitve. Ker jih ribe primejo večinoma v fazah tonjenja, je lovljenje z dvigom vabe od tal in nato kratkim spuščanjem na dno pogosto uspešnejši od enakomernega vodenja vabe.

Tudi voblerji so dobra izbira, še posebej pozno zvečer, ko se lahko izkažejo za nenadomestljivo vabo. Kot sem napisal, so smuči v tem času pogosto precej blizu obale in lovijo na površini vode. Odvisno od vrste voblerja se ta lahko potopi na želeno globino ali lebdi na površini ali pod vodo. Na voljo so voblerji z različnimi globinami potapljanja. Prava izbira je odvisna od konfiguracije terena in globine vode, na kateri nameravate loviti, a večinoma so bolj primerni področja z globino od 2–4 m. Barve, ki nudijo dober kontrast vodi in svetlobi, so vedno recept za uspeh. Ropotulje, ki se nahajajo v nekaterih voblerjih, intenzivno dražijo ribe in jih spodbujajo k napadu vabe, posebno v večernih urah.

Katere barve so najboljše za smuča? Barve se lahko zelo razlikujejo, ko lovite na različnih krajih po Sloveniji in na različnih vodnih telesih. V jezerih s temno vodo se lahko odlikujejo barve, kot so zlata ali žareča /fluorescentna barva (ognjeni tiger), medtem ko so naravne barve, vijolična in roza, priporočljive v čistejših vodah. Neverjetna je tudi povsem bela barva, ki sem se je sam dolgo časa izogibal v čisti vodi naših jezer ter ves čas potenciral naravne barve. Če bi moral danes izbrati eno kombinacijo barve, bi bili to najverjetneje »Chartreuse« in oranžna, saj delujeta kot kombinacija skoraj povsod. Ko se barva vode in svetloba spremenita, se prilagodite tudi sami in spremenite barvo vab.

Različna vodna telesa ustvarjajo potrebo po uporabi različnih vab. Tok, globina vode, svetloba, kalnost in temperatura so vsi dejavniki, ki povzročajo, da se naše škatlice z vabami dodatno polnijo iz dneva v dan. Tako sem se nekoč sam spraševal, ali bodo smuči prijeli na kombinirano blestivko (Spinnerbait)? Seveda bojo, vendar jih ne morete ujeti na tisto, česar ne uporabljate. Spinnerbait je videti kot umirajoča riba in z njo je zelo enostavno loviti okoli zaraščenih predelov in potopljenega vejevja. Zadnja leta vse več lovim na vabe, ki so opremljene s trnki »weedless«. To so trnki, ki so na različne načine skriti v sami vabi ali imajo neko žično zaščito, da se ne zapenjajo na težkih terenih, kjer se najraje zadržujejo smuči.

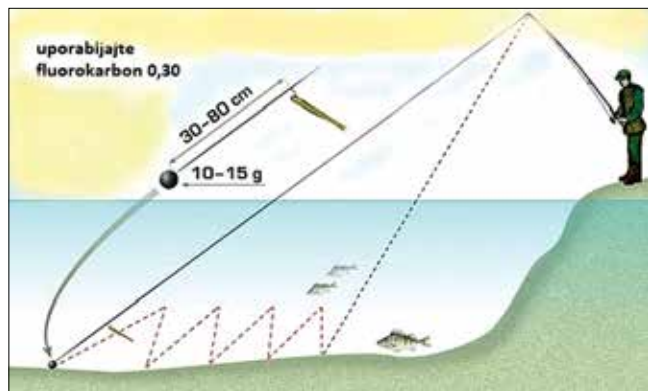
Čeprav se vam zdi pomembno, da izberete pravilno težo ali barvo posamezne vabe, je morda bolj pomembno, da imate različne velikosti in različne vibracije. Imeti težo na vabi, ki zadostuje, da lahko navpično

Silikonska ribica

Gamakatsu že prirejeni trnek

Z obale

lovimo v reki, je izjemno pomembno, prav tako pa je pomembno, ali je ta vaba zadosti majhna ali velika, ali ima pravilno vibracijo, da bi premamila lačnega smuča k prijemu. Zato nenehno menjajte in preizkušajte nove kombinacije. Sam to počnem, včasih uspešno, velikokrat pa tudi ne. S tem se učimo in razširjamo svoja obzorja pri lovu na tega včasih presenetljivo pametnega lisjaka.

Poletna ležišča in kje iskati smuče

Poleti je smuča mogoče najti na različnih lokacijah: medtem ko je smuč zjutraj in zvečer še vedno blizu obale in tu preganja ribji drobiž, ima v vročih opoldanskih urah raje globoke vode. Tu se ribe skrijejo ne le zaradi hladnejših temperatur in prijetnejših svetlobnih razmer, temveč tudi zaradi večjega deleža kisika v vodi. Visoka temperatura, bleščeča dnevna svetloba in nizek vodostaj otežujejo življenje ribičem, ki iščejo kapitalne smuče. Kljub temu ribolov smuča poleti ni popolnoma brezupen – dokler veste, kako se tega lotiti. Zato sem povzel najpomembnejše informacije, nasvete in trike za ribolov smuča poleti.

Obnašanje smuča poleti

Smuč ima rad toploto. Ribniki za vzrejo smučev poskušajo držati temperatur od 18 do 22 °C. Če pa je vročina pretirana, se smuči umirijo in zapadejo v letargično neaktivno stanje. Skladno s tem, zlasti v času vročih opoldanskih poletnih dni, je smuča mogoče na jezerih najti predvsem v globljih vodah. Smuč je v tekočih vodah v tem času ponavadi sredi toka, ki mu prinaša obilico kisika in hrane. Lahko jih iščemo v večjih koncentracijah tudi za jezovi. Zjutraj in zvečer pa se bo smuč pomaknil bližje k bregovom, kjer se v tem času dneva zadržuje največ njegovega plena, večjih in manjših belic.

Katere vabe so poleti najboljše za ribolov

Za razliko od ribolova smuča pozimi, kjer bi vam svetoval manjše vabe, je poleti bolje uporabljati večje dimenzije teh istih. Paleta smučevega plena je poleti vedno velika, vendar boste imeli več uspeha z nekoliko večjimi ponaredki njegovega plena. Priporočljivo je loviti z večjimi gumijastimi ribami (10 do 15 cm), črvi na sistem Texas, voblerji ali kako drugo vabo, ki jih je obilica na tržišču in lokalni mojstri vam bodo vedno svetovali, kaj je najbolje za bližnje vode.

Pri nabavi se zavedajte, da mora vaba, ki jo boste uporabili, ustrezati tipičnim živim predstavnikom v vodi, kjer nameravate loviti. V lokalni ribiški trgovini preverite, katere vrste vab se uporabljajo najbolj pogosto, ali so to mehki plastični črvi, silikonske ribice itd. in katere se dobro obnesejo. Izberite ustrezno iz svojega arzenala ali pa kupite kar tam. Upoštevajte tudi, da večina smučev večino svojega dneva v tem času preživi na globlinah od 4 do 8 metrov in več.

V višji vodni stolpec ali tik pod površino se premaknejo le, da se nahranijo. Zato se ob mraku in zori premaknejo proti plitvejšim delom vode, kjer se intenzivno hranijo. Ta podatek upoštevajte tudi pri izbiri vab glede na oceno globine za čas večernega lova. Kot sem napisal, je za ta čas najbolje izbrati vobler, ki naj tone od 1 do 3 m pod vodno

Smuč, ujet na vertikalni ribolov

gladino, seveda odvisno od globine vode, saj to je območje, v katerem smuči lovijo svoj plen v toplih poletnih večerih.

Mehke silikonske ribe so v tem obdobju dobra izbira. Priporočljive so srednje velike vabe, dolžine med 8 in 15 centimetrov. No, naj napišem tudi opažanje mojega ribiškega kolega, ki poleti lovi smuče samo na res velike vabe, in sicer na silikonske ribe dolžine 20 cm. V nekaj sezonah mu je na ta način uspelo prelisičiti kar nekaj res velikih smučev preko 80 cm. Vsekakor na vabo namestite težje glave, saj se smučev plen poleti presenetljivo hitro giblje v vodi in posledično je vodenje hitrega plena lažje posnemati s težjimi jig glavami. Priporočam vam modele glav med 10 in 30 gram. Oblike teh so različne za razne priložnosti, no, vsekakor ne bo odveč, če pretežno uporabljate wedlles jig glave, in sicer zaradi lažjega vodenja in ne zapenjanja na težkih terenih, kjer se skrivajo smuči.

Ribiči moramo biti pozorni tudi na nekatera dejstva, ko lovimo smuča poleti. Riba se poleti premika zelo hitro, smuč pa je običajno dobro nahranjen in poln energije, zato lahko lovi še posebej agresivno. Poleti lahko ribiči vodimo vabo s hitrimi, kratkimi gibi in spremembami smeri. Takšno vodenje vabe je še posebej priporočljivo zjutraj in zvečer, ko smuč išče plen, v času poldneva se raje odločite za preprosto vodenje vabe s srednjo ali zelo počasno hitrostjo vodenja, brez nepotrebnih dvigov in spustov.

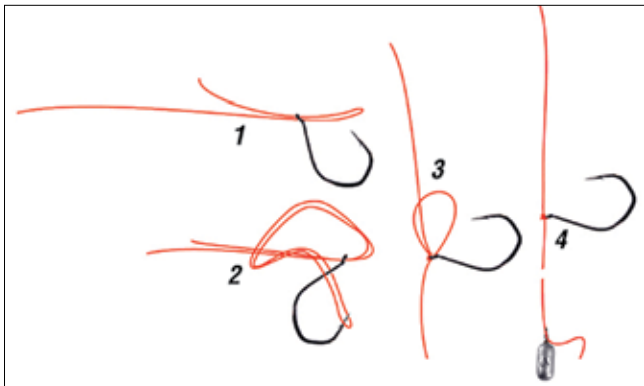
Katere barve vab izbrati poleti

Mnenja o tem, katere barve delujejo še posebej dobro, ko lovimo smuče poleti, so deljena. Vedno znova se med pogovorom v tem kontekstu pojavljajo kot najbolj učinkoviti svetli vzorci v rumeni, blede zeleni ali oranžni barvi, vendar sam pri ribolovu poleti zagovarjam vabe v naravnih ali temnejših barvah. Pojasnila in priporočila so tako različna kot sama izbira vab in mnenja ribičev, ki lovijo smuče. Medtem ko se nekateri mojstri zanašajo na kontraste in temu primerno izberejo vabe, ki najbolj izstopajo od barve dna ali celo neba, drugi strokovnjaki trdijo, tako kot jaz, da so naravne barve vab, ki so podobne resničnim ribam v vodotoku, nezamenljive. Seveda boste do rezultatov prišli s preizkušanjem. Bodite prepričani, da ni pravila.

Taktike ribolova

Navpični ribolov (vertical jigging)

Vertikalni ribolov izvajamo iz čolna. Prednost pri tem je, da vabo lahko vodimo natančno ob področjih ali preko področij, kjer so ležišča smuča. Zlasti v povezavi z uporabo sonarja je mogoče ribe lokalizirati in loviti z natančnostjo do nekaj decimetrov. Pri tem vabo spustimo v vodo poleg čolna in jo nato, ko dosežemo dno, dvignemo za kak decimeter, nato pa premikamo vodoravno ob dnu. Vsake toliko časa spustimo vrh naše palice, da vaba udari ob dno. Na primer, v stoječi vodi se s pomočjo elektromotorja počasi premikamo mimo namišljene točke, kjer leži smuč. Trik je v tem, da s pomočjo sonarja odkrijete te točke. Še posebej poleti se smuč pogosto nahaja v manjših vdolbinah ali potopljenem vejevju tik nad dnom, običajno na globini od štiri do osem metrov. Vsekakor večina smučev ne bo spustila plena odplavati mimo, ko se jim ta že približa

Palomar vozle korak za korakom

Smuč U&S

na takšno kratko razdaljo. Zelo uspešna in učinkovita metoda ribolova na smuča, ko jo enkrat osvojite.

Drop shot metoda ribolova smuča

O tej za nas dokaj novi tehniki lova tako smuča kot tudi drugih roparic, ki sem jo omenil na začetku članka, si preberite več v naslednjih vrsticah. Ko jo enkrat preizkusite, vam ne bo žal. Brez njene uporabe zamujate veliko ribiške akcije in nobena druga tehnika ni tako vsestranska. Preprosto: na sistem *drop shot* ujame ribe tudi takrat, ko vsi drugi načini ribolova ne obrodijo sadov. V jezerih, rekah in ribnikih lahko na ta način lovite skoraj vse plenilske vrste, tako v globokih kot plitvih vodah. To tehniko lahko uporabljate vse leto, v vseh vremenskih razmerah, s čolna ali z obale, z umetnimi ali naravnimi vabami. Osnove so pred desetletji razvili komercialni morski ribiči kot način, da svoje trnke z vabami držijo dvignjene od dna, stran od požrešnih rakov. Pred kakim desetletjem so idejo pograbili japonski ribiči in jo prilagodili sladkovodnim potrebam. S tankimi vrvicami, majhnimi trniki, domiselnimi utežmi in osupljivim nizom ultra-realističnih posnetkov rib iz mehke plastike. V tem procesu so oblikovali zastrašujoče učinkovit sistem ribolova, ki ga danes poznamo pod imenom *drop shot*.

Kaj dela to tehniko tako drugačno in učinkovito? Omogoča, da postavite živo ali mehko umetno vabo na določen nivo v vodnem stolpcu in jo tam zadržite brez okornih uteži med vami in vašo vabo na trnku. Popolnoma nič ne ovira akcije vaše vabe in vaše neposredne povezave z njo. To je mogoče, ker sta vaš trnek in utež zamenjala svoj tradicionalni položaj. Pri *drop shotu* je utež pritrjena na sam konec najlona in deluje kot neke vrste sidro, ki vašo vabo potopi do določene globine in jo tam zadrži, medtem ko vi z ohlapno ali napeto vrvico dodajate po občutku toliko življenja vabi, kot je potrebno.

Predstavljajte si možnosti. Ko vaš utež počiva na dnu, lahko cukate ali preprosto lebdite z majhno mehko silikonsko ribico, plastičnim črvičkom, pijavko ali rakcem, nad kakršno koli vegetacijo, kamenjem, muljem, ki bi sicer skril vašo vabo (ali poškodovati tisti zelo pomemben del vrvice med vami in trnkom). Na ta način bo vaša vaba ostala vidna ribam, ne glede na globino, v kateri se zadržujejo.

Prednosti ribolova drop shot za smuča

Ena največjih prednosti je, da vam svoje vabe ni treba neprestano premikati. S to montažo lahko lovite zelo natančno na predelih, kjer domnevate, da leži smuč. Ribolov z *drop shot* metodo v resnici ni primeren za sistematično prehlavljanje velikega področja. Za to so primerne klasične vabe za vijačenje. Če pa veste ali predvidevate, kje je skrivališče smučev, lahko ribe pripravite do prijema z montažo tega sistema. Tako najlažje prelisčite tudi previdnega ali počasnega, letargičnega smuča. Še ena prednost montaže *drop shot* je, da se vaša vaba pri ribolovu smuča nahaja točno tam, kjer bi vsaka vaba v večini primerov morala biti, tik nad dnom, kjer se zadržujejo smuč. Rezultat tega je, da bo vaba vedno ostala v vidnem polju smuča. Sistem lahko uporabite tudi za ribolov v bolj zaraščenih vodnih predelih ali tam, kjer je veliko ovir pod vodo, povsod tam, kjer bi klasični jig hitro

povzročil izgubo vabe zaradi zatikanja. Seveda pri tem uporabljamo na trnek natakne *weddless* vabe.

Montaža sistema za lov smuča

Sistem *drop shot* je sestavljen iz osnovnega najlona ali pletenice, predvrvice, vrtilke, trnka in uteži. Za osnovo, predvrvico, uporabljajte najlon, ki naj bo izdelan iz fluoropolimera, premera 0,20–0,25 in dolg približno 1,5 metra, do glavnega najlona ali pletenice. Povežite ju z vrtliko. Trnek obeltnik, na primer sam uporabljam Ownerjev *mosquito light*, je dobra izbira. Glede na dolžino gumijaste ribe lahko uporabite tudi navadni trnek z dolgim vratom. Trnek pritrdite 30 do 50 centimetrov nad osnovno utežjo. Obstajajo posebni trniki, ki jih lahko pritrdite neposredno na najlon, kot je ta na sliki spodaj.

Vozel je temeljnega pomena pri sestavljanju sistema za ribolov smuča. Ker lahko vabe zapeljivo predstavite le, ko je vaš trnek pravilno nameščen na najlon. Pomembno je, da je trnek vezan pod kotom 90 stopinj, ko je vaš najlon napet, konica trnka pa mora pri tem gledati navzgor. Obstajajo različni vozli, pri tem se najbolj pogosto uporablja tako imenovani *Palomar vozle*, ki se je v praksi izkazal za najboljšega. Vozel je varen, ustvari potreben 90-stopinjski kot trnka, predvsem pa ga je mogoče hitro in enostavno zvezati.

Na zgornjem delu predvrvice naj bo vrtilka, ki preprečuje vrtenje in zapletanje najlona pri vodenju vabe. Enostavna, podolgovata svinčena utež različne teže bo dopolnila sistem na koncu predvrvice. Tako preprosto predstavite svojo vabo ribam tik nad dnom. Na spodnji sliki so uteži prav namenjene sistemu *drop shot* z možnostjo hitre in enostavne menjave. Seveda pa lahko uporabljate čisto navadne uteži, ki jih pritrdite na predvrvico z vrtliko.

Vabe, ki jih uporabljamo

Najlažji način za pritrditev gumijastih, silikonskih rib na sistem *drop shot* je preprosto tak, da nataknete glavo ribe na konico trnka. V drugem primeru lahko vabo na trnek natakne skozi usta in potegnemo do hrbtnega dela, kjer pogleda ost trnka ven. Podoben način je pri pritrditvi *weddless* vab na trnek. Kot sem že napisal, je vab prav toliko kot ribičev, ki lovijo smuč, zato si bo s časom vsak od vas izbral svojo najljubšo. Odlična stvar sistema *drop shot* je, da lahko vabe na trnku spreminjate, menjate, kot želite. Kako vodimo vabe? Od počasnega monotonega vodenja do klasičnega drsanja tik nad dnom ali cukljanja – to so vse možne različice. Če se potrudite in poskušate različne možnosti vodenja, boste hitro ugotovili, kaj povzroči napad in kakšno vodenje vabe imajo tisti dan najraje. Za vsako vodenje vabe pri sistemu *drop shot* pa je pomemben tako imenovani premor. Z malo popuščanja napetosti glavnega najlona, pletenice, vaša vaba počasi drsi proti dnu. V tej fazi se pogosto zgodi tisti vsem ribičem znani TOCK! Zateg in smuč obvisi. Pri tem so zgrešeni prijemi redki, saj smuč vabo vsesa vedno zelo odločno.

Pa dober prijem vsem, ki boste preizkušali ta novi sistem pri lovu na smuča v novi sezoni.

Vladimir Mikec Miki

Foto: spletni vir

KAPITALNE ŠČUKE V SLOVENIJI

V naši deželi je vsako leto večje zanimanje nad lovom ščuk. Če pogledamo desetletje ali dva nazaj, lahko rečemo, da se ribolov ščuke res razvija in vsako leto pritegne kupico novih zagretilj ljubiteljev vijačenja. V Sloveniji imamo res veliko srečo, saj se profesorice nahajajo v veliki večini naših voda. Temu pripomore tudi vse bolj priljubljen način ribolova ujemi in spusti. Z ulovom in vračanjem kapitalnih ščuk nazaj v revirje pritegnejo veliko število ljudi. Vemo, da ščuka zelo hitro zraste. A le do določene mere, približno 70 cm. Kasneje pa za vsak centimeter potrebuje veliko več časa kot na začetku. Za tokratni članek sem zato izbral zgodbe ribičev z različnih krajev po Sloveniji. Res nas lahko zelo veseli, da je kapitalnih ščuk v naših revirjih kar nekaj. A vendar se kapitalke težko odločijo, da bodo napadle naše vabe. Ne pravijo zastonj, da velika ščuka ni brez razloga velika. Vendarle pa so trenutki v letu, ko se odloči tudi velika ščuka, da preizkusi kakšno našo vabo.

Prva zgodba prihaja iz Kočevja, točneje iz Rudniškega jezera. Urban Dogša, član Ribiške družine Maribor, je za letošnjo sezono poleg svoje matične družine izbral tudi pridruženo članstvo pri Ribiški družini Kočevje. Svoj prvi ribolov je že nestrpno čakal, da se za 1. maja poda na Rudniško jezero in preizkusi srečo. Z ribiškimi kolegom Markom sta se odločila za ribolov z čolna. Pogoji na vodi so bili zelo mirni, saj je bila gladina popolnoma brez kakršnega koli dogajanja. A niti slutila nista, kakšen dan je pred njima. Vreme je bilo zelo lepo in sonce se je že dodobra prebudilo. Odboj svetlobe od vodne gladine je bil zelo močan. Zato se je Urban odločil, da bo za vabo izbral *spinnerbaits Westin* v rumenem dekorju. Vemo, da je to vaba, ki je znana predvsem po svojih močnih vibracijah. V povezavi s sončno svetlobo pa velikokrat naredi t.i. bam efekt. Odločita se za prostor na vzhodni strani jezera, kjer je potopljeni gozdček. Pogoji za ščuke res niso bili idealni. Urban začne metati in kaj kmalu začuti prijem. Utruja ribo in kaj kmalu spozna, da gre za zares težko ribo. Sprva je mislil, da je po pomoti zapel kakšnega krapa, a ni bilo tako. Kaj kmalu naredi na palici *tank tank* in riba počasi zaplava iz gozdčka. Teža ribe je bila res velika, počasi Urban in njegov kolega spoznata, da gre za ogromno ščuko. Ko sta ribo zagledala pod čolnom, pa so jima začele tresti roke. Ko vidiš tako ribo, si noro želiš, da jo čim hitreje spraviš na čoln. Urban pove kolegu Marku, naj pripravi mrežo in jo postavi v vodo. Urban palico potisne v vodo in po kratki borbi, ki je trajala le dobri dve tri minuti, ribo enostavno pripelje Marku naravnost v mrežo. Ko je bila riba v mreži, Marko enostavno dvigne podmetalko in riba je bila premagana. Ko sta videla to ogromno ribo, se Urban odloči, da take ribe ne bo dal iz vode, da se slučajno ne bi poškodovala. Zato s kolegom odrineta do prvega ribiča, ki je lovil na obali, in ga prosita za blazino in sling. Prišel je tudi Blaž, ki je dolgoletni član RD

Fantastična debela riba

Fotografija vedno ostane, riba pa naj plava naprej.

Kočevja. Skupaj so ribo izmerili in stehali. Dolžina ribe je bila norih 128 cm, teža je bila 17,5 kg. Kar je poskrbelo za rekord jezera in tudi njegov osebni rekord. Blaž je Urbanu tudi posodil visoke škornje in hkrati poskrbel za odlične fotografije, ki bodo vsem ostale v lepem spominu. Z ribo so res zelo lepo rokovali in je brez težav odplavala nazaj v svoje domovanje. Kasneje se je tisti dan tudi dobro vpisal Urbanovemu kolegu Marku z ribo, dolžine 96 cm. Dan je bil res popoln in nedvomno lahko rečem, da je Urban ujel ščuko, ki jo je težko premagati in preseči v rudniškem domovanju. Le-ta pa čaka v svojem skrivališču in morda bo osrečila še kakega ribiča.

Lepotica s Krke

Markov kolega s svojo profesorico

Lukova potezanka v roza beli barvi

Barjanska lepota

Druga zgodba prihaja iz barjanskega konca, z reke Ljubljanice, s katero upravlja Ribiška družina Barje. Bili so zadnji dnevi starega leta in vreme do ljubiteljev lova ščuk ni bilo nič kaj prijazno. Luka Jezovšek je znan predvsem po svojih odličnih potezankah, ki jih sam ustvarja in seveda tudi z njimi lovi. Tistega dopoldneva se je odločil, da bo preizkusil nekaj novih, ki jih je ustvaril dan prej. Voda je bila kljub rahlemu povečanemu vodostaju presenetljivo čista. Luka se je odločil za potezanko v belo roza barvi. Po parih metih brez uspeha poizkusi srečo ob robu Ljubljaničice. Predvsem zato, da bi videl, kako je zvezal nove potezanke in ali so učinkovite, kot si je zamislil. Vabo počasi vodi in gleda, kakšno akcijo je ustvaril z vezanjem. No, za testiranje si ni niti v sanjah predstavljal, da bo izpadlo tako. Navijanje je z roba spremljala tudi ogromna ščuka. Vaba se bliža robu gladine in v tistem trenutku po vabi plane kapitalka. Luka ščuka normalno preseneti. In takoj zategne in popušča zavore. Riba odplava proti sredini in se noče predati. Po nekajminutni borbi pa Luku uspe ujeti ščuko v svoje roke. Res lepa ščuka, ki je pričarala nasmeh na obrazu ribiča. Ker pa je Luka lovil sam, je imel srečo, da je bil nekdo v bližini na svojem vrtu. Luka ga lepo prosi, če mu lahko hitro naredi nekaj spominskih fotografij, ker bo riba hitro odplavala nazaj. Gospod mu ugodni in tudi posname sam izpust ribe. Prekrasen dan, ki je bil namenjen predvsem testiranju vab, je na koncu prinesel osebni rekord, riba je bila dolga nekaj več kot 110 cm, točneje 112 cm. Predvsem pa ga je osrečilo to, da je ribo dobil na svoj proizvod.

Tretja zgodba prihaja iz novomeške ribiške družine, iz revirja K3. Bil je starega leta dan in Tomaž Tramte se je odločil poizkusiti srečo na svojem domačem revirju, ki ga zelo dobro pozna. Vodostaj Krke je bil rahlo povišan, a odličen za ribolov. Tako se je podal na ribolov s čolna. Nekaj mu je govorilo, da zna ujeti lepo ribo. Sprva je poizkusil s jrk vabami. Uspelo mu je pretentati ščuko, dolžine približno 70 cm. Hitro jo izpusti nazaj in nadaljuje z ribolovom. Približa se prostoru, kjer so veje v vodi. Poizkusi s silikonsko vabo westin bulltteez curtail z twister repom v dolžini 21 cm. Počasi vodi vabo in naenkrat prijem. Sprva je Tomaž misli, da je dobil malo ščuko, saj riba ni nudila neke hude borbe. Potem pa se le riba prikaže na vodni gladini in takoj je vedel, da gre za ribo, dolžine vsaj 1 m. Ker je bil sam, je poizkusil borbo tudi posneti. Vse mu je tudi uspelo in po kratki borbi ribo zajame v svojo mrežo. Ko je ribo dvignil, je takoj vedel, da je res *petarda* in da je veliko daljša, kot je sprva mislil. Ker je bil sam, je bilo zelo težavno tudi fotografiranje, vendar je Tomažu to uspelo z odliko. Meter je pokazal 118 cm. Fantastična debela riba. Po hitrem dokumentiranju jo je počasi izpustil. Riba je bila v polni moči. Starega leta dan si bo Tomaž zapomnil za celo življenje. Dobil je svoj osebni rekord. Tega pa nikoli ne pozabiš.

Zadnja zgodba pa se je zgodila meni. Veliko ljudi pa me kliče kar Toni Ščuka, ker vedo, kako zelo ljub mi je ribolov ščuke. Bili so prvi tedni nove sezone lova na ščuko. Pona-vadi prve tedne res veliko časa preživim ob vodi. Kot zagret ščukolovec imaš vedno željo dobiti ribo, ki bo preseгла tvoj dosednji največji ulov. Tokrat sem se odločil za obisk revirja

Vaba, ki mi je prinesla uspeh, v fluoro zeleni barvi.

Ljubljani, s katero upravlja ribiška družina Vevče. Dan je bil zelo težak, saj so bili pogoji na vodi težki, predvsem pa vremenski pogoji izjemno različni. Nekaj časa je deževalo, potem nehalo in to se je ponavljalo na vsako uro. Vendar je to očitno ribo spodbudilo, da se hrani. Uspelo mi je ujeti nekaj manjših ščuk. Toda še vedno sem imel upanje, da ujamem tisto pravo. In res. Pridem na mesto, kjer še nikoli prej nisem lovil na tej strani reke. Ko prissem, presenetim veliko ščuko, ki je počivala čisto ob bregu. Vidim jo, kako se počasi pomika v globino. Super, si rečem. Upam, da me ni videla in bo morda prišla vabo. Odločim se za silikonsko vabo *Berkley Pulse Shad* v fluoro zeleni barvi. Čeprav je bila voda dokaj čista, je bila izbira vabe pravilna. Vržem v globino in počasi vlečem ter oponašam mrtvo ribo. Po nekaj potegih je sledil močan prijem in vaba se je ustavila. Zategnem. Sprva mi ni delovalo, da gre za veliko ščuko. Mislil sem si: »Spet ena riba, velikosti nekje okoli 70 cm.« No, to je bilo samo zatišje pred nevihto. Riba je počasi priplavala do mene, in ko sem zagledal, kakšna je, so se mi počasi začele tresti roke in noge. Riba me je zagledala in seveda se ni pustila kar tako zajeti. Čeprav uporabljam velikost mreže L, je ob taki ribi zajemanje zelo težavno. Ribo že utrudim, jo poizkušam zajeti, a ne gre, ker je bila predebela in je nisem mogel prekucniti v mrežo. Vsak pobeg stran od mreže je bil poln adrenalina, saj sem

Vaba, ki je Tomažu prinesla osebni rekord.

Zmagovalna kombinacija

lovil z enojnimi trnki. Prav vsak pobeg je lahko zadnji in riba se odpne. Borba je res trajala dobrih 10 minut. Ribo sem imel pred mrežo že trikrat, a je nisem uspel zajeti. Rekel sem si: »Za tako ribo je potrebno vse, tudi če bom moral stopiti v vodo. Še zadnjič poizkusim z zajemanjem ribe.« Lepo jo pripeljem bližje, kot po pravilih zajemam pri glavi. A riba je predebela. V tistem trenutku pa mi je pomagala sama. Ko je bila v mreži glava, se je stresala in tem trenutku jo pokusim prekucniti v mrežo. In res mi je uspelo. Vedel sem, da gre za ribo vsaj 110 cm in več. Ko sem jo poskusil dvigniti iz vode, sem videl, da ne bo šlo samo z eno roko. Riba je bila res masivna. Hitro pokličem kolega, ki stanuje v bližini, naj pride, da bi lahko poslikal. Res sem bil presrečen, ker je bil doma in bo hitro pri meni. Ribo držim v mreži v vodi in čakam na njegov prihod. Res je zelo hitro prišel in sledil je čas za meritev ter fotografiranje. Moj dosedanji rekord je bil 112 cm. Vedel sem, da sem ta rekord zagotovo presegel, a za koliko? Meritev je pokazala, da mi je uspelo priti čez magično mejo 120 cm. Da pa mi bo uspelo dosedanji rekord popraviti za deset centimetrov, si pa nisem mislil niti v sanjah. Presrečen, ker vem, koliko truda sem vložil v ščukolov. Koliko dni sem preživel za vodo. V kakšnih vseh pogojih in da mi je to uspelo na meni tako dragi reki Ljubljanici, je res imenitno. Po hitrem slikanju in previdnem rokovanju z rečno pošastjo je sledil spust ribe v njeno kraljestvo. Meni osebno eden lepših trenutkov ribolova. Ko vidim, da riba počasi, nepoškodovano odplava nazaj. Nepozabni trenutki in lahko z gotovostjo rečem, da je to riba mojega življenja in da še plava naprej in morda bo osrečila še kakšnega ribiča.

Besedilo in fotografije: Toni Janežič

PELAGIČEVO 2021

Več kot deset let mineva, odkar sem prvič obiskal jezero Pelagićevo v Bosni. Prav neverjetno je, kako sem z jezerom postal povezan že vse od svojega prvega ribolova. V zadnjih letih sem postal tudi del ekipe, ki upravlja z jezerom. V tem članku vam bom predstavil jezero Pelagićevo, mojo povezavo z njim in nekaj mojih najboljših ulovov.

Moja povezava z jezerom

Na jezeru sem prvič lovil leta 2014. Teden dni ribolova je bil res izjemen in jezero je v mojem srcu našlo posebno mesto. Ujel sem prvega krapa v jezeru s težo preko 30 kg (32,0 kg), kar je hkrati pomenilo tudi državni rekord Bosne.

V naslednjih letih sem večkrat prišel na ribolov in vedno neizmerno užival. Zelo sem se tudi povezal s člani društva, ki je gospodarilo z jezerom. Jovan Kovandžić in njegov sin Marko sta zagotovo tisti osebi, ki sta najbolj zaslužni, da je jezero v zadnjih

Jezero Pelagićevo

Zemljevid jezera s pozicijami

desetih letih na tako visokem nivoju. Oba sta resnično predana svojemu delu in eden od njiju je na jezeru prisoten 365 dni v letu.

Leta 2019 so me člani društva prosili za pomoč pri sprejemanju

Rekord Bosne, 32 kg leta 2014

Največji usnjar jezera 34,2 kg

odločitev o gospodarjenju z jezerom in ribami v njem. Moram reči, da mi je bilo v veliko čast, da lahko svoje izkušnje delim z omenjenim društvom in hkrati pomagam izjemnim ljudem v njem. V začetku leta 2021 se je rodila ideja, da bi jezero poskušali dvigniti na še občutno višjo raven. Oblikovala se je ekipa ljudi, ki me je povabila k sodelovanju. Nisem dolgo razmišljal in povabilo z veseljem sprejel. Ustanovili smo podjetje in pripravili vse potrebne dokumente za vložitev prijave za dodelitev koncesije za upravljanje z jezerom v prihodnjih 40 letih. Resnično je bilo ogromno dela in vsak član ekipe je prispeval svoj delež.

Jezero Pelagićevo

Jezero Pelagićevo se nahaja v Bosni, nedaleč od mejnega prehoda Orašje s Hrvaško. Od mejnega prehoda do jezera je še približno dvajset kilometrov vožnje. Jezero je od Zagreba oddaljeno 270, od Ljubljane 420, od Münchna pa 820 km.

Nastalo je v šestdesetih letih s kopanjem peska za potrebe regionalne ceste Tuzla – Orašje. Celoten kompleks jezera je velik 33 ha, medtem ko je samo jezero veliko 19 ha. Povprečna globina jezera je okoli dva metra in pol, vendar se v zadnjih letih nivo vode veliko spreminja. Polni se namreč zgolj s podtalnico, zato je višina vode odvisna od količine padavin in nivoja podtalnice na območju jezera.

Znano je, da so prve krape v jezero naselili že leta 1967. Društvo je z jezerom zelo dobro gospodarilo, še posebej zadnjih petnajst let. Rezultat dobrega in načrtnega dela so kapitalni krapji, ki danes živijo v tej prelepi vodi. Trenutni rekord jezera je namreč kar 37,8 kg. Ocenjujemo, da danes v jezeru živi približno 550 krapov, od katerih je šest krapov težjih od 30 kg, 30 krapov je težjih od 25 kg in okoli 100 krapov je težjih od 20 kg. Povprečna teža krapov se giblje okoli 18 kg. Na jezeru je urejenih 10 ribiških pozicij, od tega jih je devet namenjenih dvema ribičema, ena pa je namenjena za enega.

Ko smo izvedeli, da smo dobili koncesijo, so me člani ekipe imenovali za menedžerja jezera. Doletela me je velika čast, hkrati pa to pomeni tudi veliko odgovornost. Vse od takrat vsi vsak dan trdo in zavzeto delamo, vsak po svojih najboljših močeh, da bi jezero vsako leto dvignili na višji nivo.

Kaj smo naredili v zadnjih 2,5 letih?

Naj samo na kratko naštejem nekaj stvari, ki smo jih naredili na jezeru: vložili smo okoli 200 novih krapov, pričeli s čipiranjem krapov, pregradili del jezera in pričeli z lastno vzrejo krapov, naredili ribnik za karanteno in pridobili dovoljenje za uvoz rib. Postavili smo novo rampo z videonadzorom ob prihodu na jezero, uredili park z drevoredom in dve novi stranišči, popolnoma smo obnovili tuša, wifi smo razširili, da sedaj pokriva celo jezero, kupili smo blazine, vreče za tehtanje in podmetanke, naredili štiri vrtnice za dotok sveže vode v jezero in dva pokrita prostora z roštiljem. Uredili smo ribolovna mesta in nanje postavili tudi koše za smeti, uredili pot okoli jezera, iz jezera smo odstranili večino podrtih dreves in naredili fasado na ribiški hiši. Zagotovo sem kaj pozabil, ampak naštel sem samo glavne večje stvari.

Rezervacije

Vsa pravila, ki veljajo na jezeru, lahko najdete na naši spletni strani, kjer lahko naredite tudi rezervacijo. Preprosto izberete prosti termin in pozicijo, vnesete podatke, po oddaji rezervacije pa prejmete e-mail s podatki za nakazilo. Ko denar prispe na račun podjetja, prejmete potrdilo o plačilu in rezervaciji. Veliko rezervacij imamo vsako leto ekskluzivnih, kar pomeni, da določena skupina ribičev rezervira celotno jezero. V primeru, da ste zainteresirani za ekskluzivno rezervacijo, nam pošljite e-mail in posredovali vam bomo proste termine.

Zakaj rezervirati?

Niso samo veliki in lepi krapji tisti, ki privabljajo številne ribiče iz vse Evrope. Ponosno lahko povem, da so na našem jezeru v zadnjih

Eden lepših novih krapov, leder 24 kg

V zadnjih letih so nas obiskali Steve Briggs in številni drugi znani kraparji.

dveh letih lovili ribiči iz kar 21 držav. Na jezeru vlada zelo prijetna atmosfera. Urejena okolica jezera, lepa narava, mir, tišina, zasebnost in varnost nudijo vsakemu posamezniku ali celotni družini idealen kraj za počitek in sprostitve v naravi.

Ribolov

Kako izjemne in ugodne pogoje za življenje krapov ponuja jezero, lahko vidimo že po samem izgledu krapov, dodatno pa to potrjuje večina krapov s svojo izjemno rastjo. Zadnja leta vodim evidenco ulovljenih krapov, da tako lažje spremljamo njihovo število, razvoj, zdravstveno stanje in gibanje v jezeru. Za lažje prepoznavanje smo krape pred dobrima dvema letoma pričeli označevati s čipi. Predvsem je to zelo pomembno, če krap pogine in ga je težko prepoznati, saj lahko s pomočjo skenerja odčitamo njegovo številko. Zelo zanimivo je spremljati, kako različno rastejo krapji. Nekateri stalno rastejo za od dva do štiri kilograme, nekateri pa zelo različno in brez pravila. Zgodilo se nam je, da je eden izmed krapov v enem letu s 15 kg zrasel na skoraj 24 kg. Vse to potrjuje, kako zelo dobro se krapji počutijo v jezeru, saj imajo obilo naravne hrane in nikakor niso odvisni zgolj od hrane, s katero jih hranijo kraparji.

Ribolov

V enem od mojih člankov sem pred leti že pisal o jezeru Pelagićevo. Do pred nekaj leti je bilo gibanje krapov po jezeru zelo specifično, saj se je večina krapov zadrževala v dveh večjih jatah. Običajno sta se jati celo leto gibali po celotnem jezeru, zato moram reči, da je bilo jezero zelo pošteno, saj se je jata v enem tednu skoraj zagotovo ustavila na vsaki poziciji vsaj za dva dni. Vse to se je z vlaganjem novih krapov povsem spremenilo. Stari krapji, ki so bili prej v dveh jatah, so se pomešali z novimi. Velika razlika je opazna v letošnjem letu, saj smo vložili več kapitalnih krapov s povprečno težo 15 kg. Seveda pa so tudi izjeme, nekateri krapji so v skupinah po nekaj rib in se gibajo po jezeru ločeno od večjih jat. Zelo zanimivo je spremljati, kako pogosto se posamezni krapji ujamejo. Nekatere ujamejo redno nekajkrat na leto, nekatere enkrat letno, določene celo vsakih nekaj let. Imeli smo primer, ko se je določen krap v enem letu ulovil osemkrat, potem pa se je naslednjič ujel šele čez dve leti.

Glede na to, da imam za seboj veliko uspešnih ribolovov na tem jezeru, mi ljudje zelo pogosto zastavljajo vprašanja, kako se lotiti ribolova in na kaj morajo biti najbolj pozorni. Po mojih izkušnjah je lahko največja napaka, da palice postavimo oziroma nastavimo vse skupaj na isto mikro lokacijo. Priporočam, da palice in hrano razporedite na večje področje. Predvsem starejši krapji so zelo previdni in tako jih lažje pretentate. V zadnjem času opažam, da so veliko bolj uspešni kraparji, ki hranijo večje količine. Veljalo je namreč pravilo, da za uspeh ni potrebno hraniti veliko, kar pa

se je v zadnjem času spremenilo. To je tudi eden od razlogov, da smo v letošnjem letu spremenili pravilo in dovolimo hranjenje s koruzo, ki pa jo morajo kraparji kupiti pri nas na jezeru. Težko si je namreč privoščiti večje količine bojliljev, koruza pa je veliko bolj dostopna. Najuspešnejša je taktika hranjenja s kombinacijo bojliljev, koruze in briketov. Moja priporočena količina je približno 2 kg hrane za vsako palico. Toplo priporočamo uporabo ladjic na daljinsko vodenje. Velika večina naših gostov jih uporablja in krapji so se nanje navadili, zato uporaba ladjice zagotovo poveča možnosti za uspeh.

Sam imam večinoma raje bojlilje na mesni ali ribji osnovi in ne sadnih ali sladkih. Seveda to vsekakor ni pravilo. Nekateri kraparji so prav s sladkimi bojlilji dosegli izjemne rezultate. Zagotovo je kdaj lahko prednost, da krapom ponudiš nekaj novega ali drugačnega od tistega, kar ponujajo drugi.

Moj najboljši ribolov

Na jezeru sem v zadnjih letih preživel kar veliko dni, od tega jih je bila več kot polovica delovnih, vsekakor pa z veseljem izkoristim vsak možen trenutek za ribolov. Moj daleč najuspešnejši ribolov na jezeru je bil aprila 2021. Takrat mi je namreč v dvanajstih ribolovnih dneh uspelo ujeti kar osem krapov, težjih od 25 kg. Najtežji je tehtal 34,2 kg, kar je še danes uradni rekord krapa usnarja. Najtežji luskar je bil ujet leta 2019 s težo 37,8 kg. Ta skoraj zagotovo ne živi več, vendar ga tudi mrtvega nismo našli. Zanimivo je, da dveh krapov do danes ni ujel več nihče, odkar sem jih ujel jaz leta 2021. Na žalost pa sta dva krapa od osmih ujetih v zadnjih letih poginila.

Dva od največjih krapov preko 30 kg se mi že vsa leta uspešno izmikata. Eden se lovi praktično zgolj enkrat na dve leti, drugi pa neke dvakrat letno. Sem pa uspel ujeti veliko večino krapov, težjih od 25 kg v jezeru. V zadnjem času me vsekakor zelo razveselijo ulovi naših krasnih novo naseljenih krapov, ki zelo hitro in uspešno napredujejo. Večina krapov je v izjemno dobri kondiciji in na ribiški palici nudijo resnično velik upor.

Ko se po dveh letih in pol trdega dela sprehodim okoli jezera, vidim sledi našega truda na vsakem koraku. Resnično me veseli dejstvo, da je jezero vse bolj prepoznavno med ribiči. Potrditev, da gre razvoj jezera v pravo smer, so zadovoljni kraparji, ki se vedno pogosteje vračajo na jezero. Zadovoljstvo vsakega ribiča, predvsem pa njihova podpora, nam kažeta, da smo na pravi poti in nam dajeta še dodaten zagon za delo. Prav tako smo veseli tudi vsakršnega iskrenega komentarja ali kritike, saj je naš glavni cilj lepše in boljše jezero vsako leto. Za konec naj izkoristim priložnost in vas lepo povabim, da obiščete naše jezero in poskušate ujeti katerega od naših kapitalcev.

Besedilo in fotografije: Krištof Cuderman

ŠČUKIJADA 2024 Z REKORDNO ŠČUKO

S partnerji v projektu Ščukijada 2024, Kuhla Loka (Gostišče Loka) in Green Adventure je Ribiška družina Novo mesto organizirala lov na ščuko. RD Novo mesto nadaljuje sedemindvajsetletno tradicijo lova na ščuko, ki jo je začel znani gostinec Rado Fink leta 1997!

V soboto, 11. 5. 2024, ob sončnem vremenu se je na Loki zbralo 46 ribičev iz domače ribiške družine in nekaj ribičev iz drugih krajev Slovenije. Po končanih formalnostih okoli prijav je ribič Lambert Pate za zajtrk pripravil ribjo pašeto iz dimljene postrvi s svežim slastnim domačim kruhom, ki ga je spekla ribička Nežika Režek. Po uvodnem pozdravu organizatorja srečanja, ki je zbranim ribičem razložil, da se tekmuje v dveh kategorijah, in sicer za pokal za najhitreje ujeto ščuko in za najdaljšo ujeto ščuko po sistemu *ujemi in spusti*. Na ta način želi RD Novo mesto ozaveščati svoje člane, udeležence in širšo javnost k večji skrbi za varovanje okolja in ohranjanje ribjih vrst. Po končanem uvodnem protokolu so se ribiči razkropili po zeleni lepotici na svoje skrite kotičke, upajoč na kapitalen prijem roparice. Najhitreje ujeto ščuko je ob 9.38 prijavil ribič Matic Režek. V dolžino je merila 84 cm.

Tomaž Tramte in njegova ščuka 110 cm (foto: Kristijan Cikanek)

Najboljši trije (foto: Zoran Leko)

Tekmovanje je trajalo do 13.00. Sledilo je obilno kosilo s pijačo in z ribiškimi pogovori, komu je ušla velika ščuka. Letos je bilo ujetih in spušenih 12 ščuk. Padel je tudi rekord ščukijade, za katerega je poskrbel Tomaž Tramte in ujel rekorderko s 110 cm dolžine. Čestitke.

Rezultati:

1. mesto:	Tomaž Tramte	ščuka 110 cm
2. mesto:	Matic Režek	ščuka 84 cm (najhitreje ujeta)
3. mesto:	Anže Faleskini	ščuka 66 cm
4. mesto:	Gregor Čečelič	ščuka 64 cm
5. mesto:	Staš Horvat	ščuka 63 cm
6. mesto:	Jože Kovač	ščuka 61,5 cm
7. mesto:	Adem Hadirić	ščuka 58 cm
8. mesto:	Matjaž Pavlin	ščuka 52 cm
9. mesto:	Peter Bajc	ščuka 51 cm
10. mesto:	Domen Zupančič	ščuka 50 cm

Najboljši ribiči so prejeli pokale in praktične nagrade, vsi prijavljeni ribiči spominske majice, hkrati pa so sodelovali pri žrebu bogatih praktičnih nagrad. Podelili smo tudi praktični nagradi za najstarejšega in najmlajšega udeleženca tekmovanja. Na svidenje drugo leto!

Zoran Leko

Trgovina Kostevc
Trg zbora odposlancev 20
1330 Kočevje

SIMMS TRIBUTARY muharski set 2024 (novi model)

Redna cena:
499,80 €

Akcijska cena:
399 €

Delovni čas: pon - pet 9:00 - 12:00 & 14:00 - 17:00, sob 9:00 - 12:00
G | 031 611 479 W | kostevc.si E | trgovina@kostevc.si

TRGOVINA KOSTEVČ | WWW.KOSTEVČ.SI

POPRAVEK

V prejšnji številki Ribiča smo v prispevku **Ribogojca Blaža Selana** je Bohinjsko jezero nagradilo s svojo največjo »jezerko« napačno navedli ime mojstra preparatorja, pravilno je Stane Žurbi.

Za napako se opravičujemo!

DRUŽENJE NA RIBNIKU SMREKOVEC

V nedeljo, 19. 5. 2024, smo člani Ribiške družine Ribnica, ribiškega revirja Sodražica, organizirali tekmovanje v lovu krapov. Prijavilo se je 19 tekmovalcev ter drugi ljubitelji ribolova, ki so prišli iz Kranja, Ljubljane, Rakeka, Kočevja, Ribnice, Sodražice.

Ob ribniku smo namestili tablice s številkami, ki so označevale ribolovno mesto. Tekmovalci so žrebali številke in bili seznanjeni s pravili tekmovanja. Ob 9. uri se je tekmovanje začelo in zaključilo ob 13. uri. Nato je sledila podelitev nagrad, malica in družabno srečanje. Veseli nas, da je zanimanje za ribolov tudi med mladimi. Izkazalo se je, da ni nujno, da je stari ribič z veliko izkušnjami tudi zmagovalec. To sta dokazala osnovnošolca David in Oskar. Udeleženci so bili nad tekmovanjem in druženjem zelo navdušeni.

Preživeli smo čudovit dan, ki si ga bodo še posebej zapomnili zmagovalci.

Prijetno vzdušje med tekmo

Najboljši trije

Najboljši trije:

1. mesto:	DAVID TURK, Sodražica
2. mesto:	OSKAR ŽAGAR, Ribnica
3. mesto:	DANILO BIŽAL, Kranj

Vabljeni tudi na naslednje tekmovanje in ribolov.

Besedilo in fotografije: RD Ribnica, revir Sodražica

Za spomin še skupinska fotografija

TRIDESET LET POBRATENJA MED RD MEDVODE IN RD GROSUPLJE

Letos mineva trideset let, odkar je prišlo do pobratenja med RD Medvode in RD Grosuplje. Pobratenje sta sklenila takratna predsednika. Za RD Medvode že pokojni Roman Kavšek, za RD Grosuplje pa Leopold Jezovšek. Namen pobratenja je bilo redno vzdrževanje sodelovanja med ribiškima družinama. Sodelovanje zajema izmenjavo ribolovnih dovolilnic, izmenično prirejanje skupnih ribolovnih srečanj na ribnikih obeh družin, prisotnost na občnih zborih in izmenično obiskovanje ob praznovanju božiča in novega leta. Vsa zahvala gre določenim članom obeh ribiških družin, da to pobratenje poteka že trideset let. Praznovanje dvajsetletnice pobratenja je organizirala RD Grosuplje.

Praznovanje tridesetletnice pobratenja pa smo organizirali in izpeljali v RD Medvode. Povabljeni so bili člani, ki se skozi vse leto udeležujejo družabnih srečanj obeh ribiških družin. Zjutraj je vse prisotne pričakal bogat zajtrk, ki sta ga pripravila Zvone in Hasan. Pred tekmo ulova najtežje ribe na našem ribniku je imel predsednik RD Medvode krajši uvodni govor s poudarkom na pobratenuju, ki traja že trideset let. Zaželel nam je, da bi se na ta praznični dan vsi skupaj imeli lepo. Sodelovalo je približno trideset tekmovalcev. Tekma je trajala od 8. do 12. ure. Ujete ribe se je tehtalo sproti in takoj vračalo v vodo. Ta dan ribe v ribniku niso

Predsednika vsak s svojo plaketo ter naša kuharska mojstra Zvone in Hasan.

Predsednika RD Grosuplje in RD Medvode in srečni dobitniki pokalov.

Janez Zavec (drugi z leve) in Tone Korelec (četrti z leve) pripovedujeta, kakšni so bili začetki našega pobratenja.

kaj prida prijemale, tako da nas je bilo kar veliko, ki v štirih urah nismo imeli prijema. Prvi trije so prejeli pokale, je pa zanimivo, da je prvo mesto osvojil najmlajši udeleženec, osemletni Tim Kolar iz RD Medvode, vnuk našega dolgoletnega tekmovalca v muharjenju, Marjana Kolarja. Drugo mesto je osvojil Jože Bavdek iz RD Grosuplje, tretje mesto pa najstarejši udeleženec, Dane Bizjan (RD Medvode), star preko osemdeset let.

Po podelitvi pokalov sta začetke pobratenja v nekaj stavkih obrazložila naša dva člana, Tone Korelec in Janez Zavec. Tone je bil dolga leta blagajnik, Janez pa gospodar v RD Medvode. Zaključni govor sta imela oba predsednika, Rajko Zajc iz RD Medvode in Luka Mrzelj iz RD Grosuplje. Izmenjala sta si tudi za to obletnico lepo oblikovani plaketi.

Udeležba je bila za vse prisotne brezplačna, stroške prireditve pa sta si, tako kot vedno, delili obe ribiški družini.

Na koncu je sledilo druženje ob dobrotah našega žara in ob pijači po želji. Spremljalo nas je tudi lepo in toplo pomladansko vreme.

Napravili smo tudi nekaj fotografij, ki nas bodo spominjale na ta dan.

Besedilo in fotografije: Rajko Zajc

**TRGOVINA
Z RIBIŠKO OPREMO**
Sport
DANILO

Danilo Bižal s.p., Smedniška 32, 4000 KRANJ
Tel., fax.: 04/232-50-50, 041 643-194
E-mail: sport.danilo@siol.net Spletna stran: <http://www.sport-danilo.si>

TABOR MLADIH RIBIČEV RIBIŠKE DRUŽINE MURSKA SOBOTA

Mladi so na ribiškem taboru spoznali pomen in namen ribolova

Ribiška družina Murska Sobota je v nedeljo, 2. junija, ob ribiškem domu in gramoznici Veške grabe v Beltincih pripravila že tradicionalni tabor mladih ribičev. Tabora se je udeležilo 18 mladih iz celotne Slovenije, predvsem so bili osnovnošolci. V začetku tabora sta vse mlade ribiče, ki so člani in nečlani Ribiške družine Murska Sobota, mentorje in starše otrok pozdravila Aleš Horvat, predsednik Ribiške družine Murska Sobota, in Dejan Bukovec, vodja komisije za delo z mladimi ribiči pri Ribiški družini Murska Sobota, ter vsem zaželela, da bi se na taboru veliko naučili in pridobljeno znanje s področja ribolova v prihodnje s pridom izkoristili, ko se bodo skupaj s starši in mentorji odpravili na ulov rib. V začetku so se mladi ribiči med seboj spoznali in si izmenjali dosedanje ribiške izkušnje. Pripravili so si ribiški pribor in vse drugo, kar je potrebno za dober prijem rib. Srečali so se z mentorji, ki so bili ves čas z njimi pri vseh ribolovu in drugih aktivnostih, ki so se zvrstile v času ribiškega tabora. Najprej jim je Rudolf Rajsar prikazal vijačenje. Matej Kalamar jim je prikazal lov krapov, Jernej Pucko pa, kako se meša hrana za ribolov. Jernej Pucko je mladim prikazal, kako se meša hrana za ribolov. Mentorji so jim pokazali osnove ribolova s krmilnikom in tekmovalne tehnike, nato so se mladi s pomočjo mentorjev preizkusili

Priprava vabe

Prvi ulov

Tabor mladih ribičev Ribiške družine Murska Sobota.

Mladi so na ribiškem taboru spoznali pomen in namen ribolova.

v obeh. Mladi ribiči so ob pomoči mentorjev z ribiškimi palicami lovili krape, amurje in ploščice. Rdeča nit tabora mladih ribičev je v tem, da bi otroke vsak za nekaj časa odvrgli stran od telefona in družabnih omrežij, da bi dan preživeli v naravi, na ribolovu, spoznavanju rib, narave in čuta do ohranjanja ravnovesja v naravi, kamor nedvomno spada voda, ribji zarod ... Želja organizatorja tabora je bila tudi v tem, da bi vse, kar so se naučili na ribiškem taboru, ponesli v življenje in šolske počitnice vsaj nekaj dni tedensko preživeli v naravi, na ribolovu v različnih gramoznicah, jezerih, rekah, potokih po Pomurju in drugod po Sloveniji. Poleg ulova rib so organizatorji zanje pripravili tudi športne aktivnosti. Ob koncu tabora so jim v spomin podarili nagrade – majice in spominek na ta dan. Ob dneva ribiškega tabora se je potegnila črta dneva, ki so ga mladi ribiči dan preživeli v in ob ribiškem domu ter ob obrežju gramoznice Veške grabe v Beltincih. Polni vtisov in spoznanj o ulovu rib ter o tem, kako se pravilno pristopi k ribolovu, so se skupaj s starši odpravili vsak na svoj dom. S stiskom rok so si zaželeli, da se drugo leto spet srečajo na taboru mladih ribičev.

Besedilo in fotografije: Jože Žerdin

VZTRAJNO KLJUB POMAKLJIVOSTIM IN OMEJITVAM

Sam sem še vedno slabo pokreten, v glavnem se premikam s pomočjo bergel, a po nekaj mesecih mirovanja sem si že res zelo močno želel znova na ribolov. V iskanju novih, primernih revirjev sem se obrnil na izkušenejše kolege in prav en od njih mi je predlagal ribnik Šmartno pod Šmarno goro, s katerim upravlja ribiška družina Medvode. Ko sem vprašal, kako je z dostopom do vode, mi je Luka slikovito odgovoril: »Ma, skoraj iz avta boš lahko lovil!«. No, to je pa res nekaj primernega zame, sem si rekel in začel načrtovati prvi ribolov po res dolgem času.

Na eno redkih sončnih oziroma suhih sobot v drugem delu pomladi sva se s Filipom odpravila na pot. Tim je imel tekmo, tako da se nama ni uspel pridružiti. Med vožnjo do tja sem Filipu zaupal svoj strah, in sicer sem imel občutek, da bo tam precej polno ljudi. Suhi vikendi so bili pred kakšnim mesecem precejšnja redkost in gotovo nisva bila edina, ki sva želela izkoristiti priložnost. In res se je izkazalo, da je marsikdo razmišljal podobno kot midva. Obala ribnika je bila precej polna, a sva vseeno uspela najti svoj prostor pod soncem (oziroma v senci pod drevesom). Sicer nisva mogla loviti iz avta, a prav veliko dlje nama res ni bilo potrebno iti. Ob ribniku s pogledom na Šmarno goro je zaradi bližine avtoceste sicer dokaj hrupno, a tokrat je bilo to povsem nepomembno. Ribnik Šmartno je očitno priljubljeno zbirališče, saj so bile tam cele družine, ki so se družile ob ribolovu.

Medtem ko sem se sam zleknil v stol na izbranem mestu, je Filip pridno znosil in pripravil vso opremo. Odločila sva se za lov s plovcem (kot v bistvu tudi skoraj vsi ostali ribiči, ki so bili takrat tam). Na trnku je bila koruza, kot so nama predlagali lokalni kolegi, nato pa nama ni preostalo drugega, kot da čakava. In vmes seveda izdatno krmiva. A rib kar ni in ni bilo. V bistvu tudi ostali niso imeli veliko več uspeha ... Vse skupaj je bilo ujetih le nekaj krapov, morda za prste ene roke – še največ sreče sta imela najina soseda, ki sta ujela krpa le kakšnih 15 minut po prihodu. S tem da je prej na tem mestu več ur neuspešno lovil nekdo drug in se očitno prehitro naveličal čakanja. Je bilo pa zato nečesa drugega v obilju – in sicer belih cvetov, ki so prihajali z okoliških vrb. Nekajkrat jih je bilo toliko, da je bil občutek, kot bi snežilo. Ni trajalo dolgo, da je bila površina ribnika skoraj v celoti pobeljena, kar je povzročalo precej

MLADE SILE MED ČAKANJEM NA NAŠO PRVO RIBO.

težav, saj so se mali kosmi lovili za laks, navijali okoli role, mašili manjše rinke na palicah in tako naprej. Izmisli pa sva si tudi igro, s katero sva se kratkočasila med čakanjem na prvi ugriz – kdor z eno roko prvi ujame pet letečih belih cvetov, je zmagovalec. In to je uspelo Filipu. Vmes sva dobila še kratek obisk – en bolj izkušenih lokalnih ribičev se je ustavil pri naju, ko je zaključeval z ribolovom. Pohvalil se je, da je ujel dva večja krpa, in sicer na povsem drugi strani od naju – morda ideja za naslednjič, kajti tokrat je vse bolj kazalo, da bova ostala praznih rok. Kakšno uro pred odhodom nama je sicer ulilo nekaj upanja na uspeh penjenje vode. Mehurčki so se začeli v velikih količinah pojavljati prav okoli mojega plovca (Filip je vmes presedlal na talni ribolov), kar je dalo slutiti, da so ribe končno našle krmo, ki sva jo cel dan metala na isto območje. Napeto sem čakal, da bo plovec začel poplesavati po površini ali pa da ga bo potegnilo v globine, a nič od tega. Vmes se je nekajkrat spenilo direktno pod plovcem, a očitno nama riba ni bila usojena. Če nič drugega, sva bila znova zunaj, kar je bil predvsem zame velik korak v pravo smer.

A kot smo že večkrat dokazali, je vztrajnost lepa čednost – če ti v prvo ne uspe, poskusi znova! In pripelji pomoč!

Naslednjo soboto sva bila s Filipom znova pod Šmarno goro, z nama pa sta prišla še Goran in njegova sinova Jan in Jaka. Sedaj bi nas moralo biti dovolj, da uspeh ne bi smel izostati! A še preden smo začeli loviti, se je zadeva zakomplicirala – na ribniku je bila še precej večja gneča kot prejšnji vikend, ko sva lovila s Filipom. Potekalo je namreč ribiško tekmovanje in prav lahko bi se zgodilo, da bi morali čakati na njegov konec, preden bi začeli ribariti tudi sami. A pogumne spremlja sreča, bi lahko rekel – organizatorji tekmovanja so nam namreč prijazno dovolili, da ribarimo na skrajnem robu ribnika (prav tam, kjer je prejšnji teden najin sogovornik ujel dva krpa). Umaknili smo se čim bolj stran od zadnjega tekmovalca in začeli z lovom. Vsi na plovec, razen Filip je vztrajal »na grunt«. A

Prvi dan sva lovila v senci drevesa, naslednji teden pa smo se preselili skoraj točno na drugo stran in imeli precej več uspeha. Na levi je viden del gostišča, kjer se lahko kupi ribolovnice ali pa okrepčilo.

Jaka in Tiberij z našim največjim ulovom dneva. V bistvu, z največjim ulovom dveh dni.

Najmlajši v naših vrstah je takole spretno pomagal bratu spraviti ribo v sak.

Vse ribe smo ujeli na črve in ko je zmanjkalo teh, so se nehali tudi ugrizi. Enega je imel le še Filip na druge vrste slinaste vabe.

še nekaj je bilo drugače glede na prejšnji vikend – Goran je namreč prinesel s seboj tudi deževnike. Koruza naju s Filipom ni nagradila in splačalo se je poskusiti nekaj drugega. In prav zaradi deževnika se je začel moj plovec rahlo dvigovati iz vode, nato pa pomikati proti desni. Riba na trnku se je precej upirala, ven pa je prišel dvo-kilogramski krap. Ker sem nadaljeval lov na drugem mestu, je Jaka hitro poskušal izkoristiti situacijo in vprašal: »Blaž, lahko sedaj jaz lovim na tvojem mestu?« Morda pa se je tam res skrivala še kakšna riba. Seveda smo vsi nadaljevali s črvi na trnku in ven je prišel še drugi krap. Tudi konica Filipove palice se je stresla in kot edini je ta dan ujel ostriza. Že dolgo ni kdo od nas ujel ostriza, tako da smo bili veseli, da znova vidimo kakšnega (čeprav je Filip gotovo upal, da bo na trnku kaj večjega). Ujeli smo še enega krapa, nato pa se je veselil tudi Jaka – in sicer se je odpravil nazaj na mesto, kjer smo ven dobili prvega in res je bil tam vsaj še eden. Z velikim veseljem je potegnil ven najtežjo ribo dneva. Imel pa je tudi največjo nesrečo dneva. Na istem mestu je »zahakljal« še enega krapa, se z njim boril in ga mojstrsko pripeljal do saka, ki ga je držal njegov mlajši brat Jan. Tik pred zajemom pa se je riba snela, trnek je odneslo visoko v veje, Jaka pa je ostal brez ulova. A ni bil edini, ki je imel del opreme na drevesu. Tudi sam sem namreč poskušal znova loviti tam v bližini in sem z drugega brega zalučal plovec visoko na veje. Nekaj močnejših potegov in vse razen trnka je prišlo nazaj. Precej hecno se mi je zdelo, da sem lovil skupaj s trinajst-, osem- in šestletnikom, a vabo sem v drevesne veje zalučal jaz, ki bi moral biti bolj pozoren in spreten, kar se teh zadev tiče. Nesreča in nespretnost ne počivata niti pri izkušenejših ribičih. Se pa nam je zgodila še ena »nesreča«. Porabili smo namreč vse črve. In kot bi pritisnil na stikalo, so ribe nehale prijemat. Očitno tudi njim ustreza sprememba »jedilnika«, saj je večina drugih, kot smo uspeli videti, lovila na koruzo. In tudi nam ni prinesla sreče. Je pa dobil Filip odlično idejo – malo je premaknil koš za smeti in pogledal, kaj se skriva spodaj. Sicer ni bilo nobenega črva, a bila sta dva lazarja. Še vedno sva imela oba živo v spominu zgodbo, ki jo je z nama delil Grega, zaprisežen lovec na linje, o tem, kako je enega dobil tudi na slinarja. Kmalu je prvič s

to vrsto žive vabe poskusil tudi Filip. Še vedno je vztrajal s talnim ribolovom in bil je tudi zadnji s prijemom. Le-ta je bil res močan, saj mu je potegnilo ribo dol s stojala in Jan je preprečil, da bi morda ušla v vodo. Pričakovali smo ogromno ribo, a ven je Filip potegnil zgolj prazen trnek. Pomanjkanje izkušenj z vabo te vrste je Filipu preprečilo, da bi ujel še našo zadnjo ribo, kajti izkazalo se je, da je bila to naša zadnja priložnost. Po črvih nam je zmanjkalo tudi lazarejev. A splača se zapomniti, da so lahko tudi ti vrtni škodljivci ključ do velike ribe.

Znova se je izkazalo, da je vztrajnost ena najpomembnejših vrlin, ki jih ima ribič. Čeprav se ne dogaja nič, ne pomeni, da je treba že obupati. Ponavadi je dovolj, če vztrajamo, morda malo prilagodimo svoj načrt, pomislimo še na kakšno drugo vabo pa gre. In tudi tokrat je bilo tako.

Besedilo in fotografije: Blaž Dominik

Normalno tako izgleda običajni delovni dan, tokrat pa eden redkih trenutkov »normalnega« ribolova na plitvinah.

BAHAMI (2. del)

Naslednji dan se je po pričakovanju in prihodu hladne fronte pričel z bujenjem ob močnih sunkih vetra. V ribiškem žargonu temu pravimo, da smo bili ta dan »odpihnjeni s plitvin«. Ribolov v privetnih delih otoka ni bil mogoč, kot tudi ne hitrejši in daljši premiki s pomočjo čolna. Ni nam preostalo drugega kot selitev v enega od bolj varnih in večjih plovil, ki je bilo višje in opremljeno z močnejšim motorjem ter patroljiranje v zavetrnih delih, kjer so bili valovi manjši in še znosnih dimenzij. Uradno bi bil to sicer naš prvi ribolovni dan, vendar smo glede na vremensko napoved z veliko mero modrosti izkoristili že popoldan prejšnjega dne. Tokrat je bilo vse skupaj zgolj reševanje dneva z bolj ali manj naključnimi ribjim vrstami v ulovu, medtem ko smo se redno menjavali na premcu in na krmi plovila. Vremenu navkljub nam je uspelo ujeti nekaj rib iz družine trnobokov (gofi),

nekaj vrst zobatcev in nekaj barakud. Prvih smo nalovili tudi za kosilo, saj se je vodič pred tem sam ponudil, da nam jih pripravi na lokalni način, če jih le dovolj ulovimo. Mirno popoldne in ocvrti ribji »prstki« so bili lepo nasprotje precej nemirnemu in mokremu dnevu na valovih. Zvečer se je ekipa odločila obiskati lokalni bar, a so nam na vhodu domačini povedali, da je zaprt. Lahko pa pokličejo nekoga, da nam odpre drugega na otoku, ki se nahaja kakšnih osemdeset metrov dalje. Kmalu zatem se je pojavil domačin na kolesu in odklenil stavbo, prižgal znano »rake and scrape« glasbo in večer se je lahko začel. V manj kot pol ure se je novica o odprtju bara očitno razvedela in vsaj tri četrtine prebivalcev se je kar od nekdaj naenkrat pojavilo. Nekateri so kartali, drugi igrali biljard, ostali pa so si popevali ob zvokih lokalne glasbe iz prenosnih zvočnikov. Jaz sem večer dokaj hitro končal glede na okoliščine in še vedno precej neugodnih bolečin, ki so se vsak dan preko dneva stopnjevale in zvečer postale še komajda znosne. Tako sem imel v glavi vsak večer le še posteljo. Se mi je pa za mizo zunaj lokalni filozof Marvin ponudil in predlagal, da prinese nekakšno domače zdravilo („bush medicine“), ki naj bi odpravilo moje bolečine in težave, za katere je do tedaj očitno izvedel čisto vsak od otočanov. O delovanju predlaganega nisem dvomil, samo nisem bil prepričan, da bi moje zavarovanje nato krilo morebitne posledice stranskih učinkov predlaganega „zdravila“. Hvaležno sem odklonil, a z veseljem sprejel prevoz do doma, da mi niti ni bilo treba niti hoditi tistih sto metrov.

Nedelja je prinesla malo manj vetra in ponovno možnost izplutja z malimi in hitrimi čolni. Zjutraj sem še uspel na zvesti IMX osmici zamenjati običajno tropsko vrstico s prozorno, ki je do sedaj še nisem uporabljal. Na prvi plitvini sem zaman iskal ribe, zaradi katerih smo prišli in našel samo nekaj majhnih ba-

Jutranji sprehod do priveza za čolne

Trenutek, ko se vse izide – ciljna riba potovanja, katere ni primanjkovalo.

Predpriprava znamenite solate »Cavitch«

rakud, od katerih mi jih je nekaj celo uspelo uloviti, kljub temu da nisem imel jeklenih predvrvic. Manjša glava očitno omogoča, da se male potezanke uspešno zoperstavijo zobem, kar se kasneje, ko ta riba zraste, ne dogaja prav pogosto. Po preselitvi na drugo lokacijo smo z vodičem in s kolegom Justinom našli precej številčno jato tako zelenih „duhov plitvin“ in oba sva se jih lotila peš vsak s svoje strani. Sledil je verjetno najuspešnejši dan celotnega potovanja. Prozorna vrvica se je izkazala za zadetek v polno in izpolnila vsa moja pričakovanja. Precej slik in videoposnetkov, predvsem pa spominov za vedno, je verjetno najboljši opis tega dne. Ulovi so se kar vrstili in ko je prišel čas za odhod, sva bila oba zelo zadovoljna z dnevom in s tem, kako se je vse skupaj izšlo. Še vedno je namreč veter v privetrnih delih precej omejeval mesta, kjer smo sploh lahko lovili. Predvsem me je prijetno presenetila vrvica, ki je splašila veliko manj rib kot tista, s katero sem lovil prvi popoldan. Muhe niso bile problem, samo da sem z meti dosegel te resnično plašne in nezaupljive ribe. Običajno pri nas doma precej zaupam svojemu metanju in mi nekako ne predstavlja problemov, ta dan pa sem moral precej več energije vložiti v to, da sem dosegel potrebne razdalje, ki še omogočajo ulov, ne da bi se ribam preveč približal. V določenem trenutku lahko namreč, kar naenkrat, vse skupaj zapustijo plitvino. Vsekakor sem precej več napora vlagal za doseganje razdalj kot kolega Justin. Zvečer sem to bežno omenil tudi Paulu, ki se je ob tem samo namuznil in med smehom omenil, da je kolega, poleg občasnega vodiča, med drugim tudi inštruktor muharskega metanja.

Naslednje jutro me je že zvok vetra zunaj opomnil, da nas ne čaka nič dobrega. Kljub napovedim se je veter ponovno okreplil in spet smo kovali nekakšne rezervne načrte. Tokrat smo zamenjali

vodiča in v ponedeljek sva bila z Justinom varovanca velikega šefa - Quentona. Ta se je izkazal za precej bolj gostobesednega in zabavnega in dan nam je minil, kot bi mignil. Vmes smo poizkušali srečo na mestih, kjer se nahajajo permiti, vendar sam dobro vem, kako težko je že najti in kaj šele na muho pretentati omenjene ribe v idealnih pogojih, tokrat pa so bili pogoji vse prej kot takšni. Ob pričakovanem (ne)uspehu smo se med kosilom pogovarjali kako dalje. Omenil sem, da me zanimajo tudi vse ostale ribe in da ponavadi na takšnih potovanjih nekaj časa namenim tudi ribolovu na slepo s potezankami, v rahlo globljih predelih, ne samo v plitvinah. Bogati grebeni z ribami na tem koncu sveta lahko v uri ali dveh večkrat rešijo ribolovni dan. Včasih celo celo ribolovno potovanje. Veliki šef se je takoj spomnil mesta, kjer bi lahko zasidrani v zavetrju to tudi izvedli in popoldanski del je minil v številnih ulovih manjših rib različnih vrst. Te manjše ribe so bile za običajen ribolov na Jadranu še vedno zavirljivih dimenzij. Več vrst zobatcev, nekaj vrst trnobokov, vmes celo balestre, kirnje, iglice in seveda manjše barakude so nama obema zopet pričarale dan za spomine, medtem ko je veliki šef pripravljal velike školjke za popoldansko presenečenje – solato na lokalni način ali, kakor ji tam pravijo, »conch ceviche«. Najbolj sem si zapomnil ribo *margaret fish*, ki sem jo nemudoma preimenoval v »Mrs. Thatcher« in to ime se je, na veliko veselje in zabavo mojih kolegov iz Združenega Kraljestva, obdržalo do konca potovanja. V bitvu pa, kot sem kasneje ugotavljal, riba sploh ni bil Margaret, pač pa »marget fish« iz družine Haemulidae. Lokalni žargon in značilnost domačinov, da si vse skupaj olajšujejo, sta tudi pri imenovanju rib očitno naredila svoje.

Po vrnitvi nazaj se je vodič res potrudil in naredil, kar je obljubil. Solata na lokalni način je bila pripravljena in glede na hvalospeve kolegov sem seveda komaj čakal, da jo tudi sam poizkusim. Po približno pol minute sem ugotovil, da je mesnati del sicer v redu, sama omaka je bila tako pekoča, da od tega trenutka dalje nisem okušal ničesar več. Vsekakor sem izpraznil skodelico že zato, da vidim, kako jedo domačini. Od tu naprej do konca tedna sem vsakič najprej previdno poizkusil vsako od jedi, za vsak primer.

Naslednji dnevi do petka so minili v običajnem iskanju rib na plitvinah v vodi nekje do kolena. Občasni ulovi malo večjih dimenzij rib, kot tistih v jatah in precej smeha v dobri družbi. Tudi nekaj neuspešnih poizkusov ulova permitov ni moglo spremeniti celotnega pozitivnega vtisa obiska tega oddaljenega otočka. Zadnji dan sem imel celo srečo in med počasnim drsenjem čolna, ki ga vodič vodi s palico, videl skupino petih, od katerih je vsaj eden nedvomno tehtal preko 12 kg. Že ob dvigu palice za met se je celotna stvar končala. Nič novega glede na izkušnje iz Belizeja, kjer smo na koncu potovanja, bolj zares kot v šali, našli vsaj petdeset načinov, kako splašiti permita.

UMETNE MUHE

VEZALNI MATERIAL, TRNKI & JIGI

051 253 841 www.lukaflly.com

LUKAFLY

DOSTAVA PO CELOTNI SLOVENIJI ALI
OSEBNI PREVZEM V LJUBLJANI
Luka Jezovšek s.p., Črna vas 308a, 1000 Ljubljana

Kolekcija muh, ki na takšnem potovanju »pokrije« zelo veliko.

V enem od večerov, ki so sledili, smo celo ujeli odprte ure bližnjega bara številka ena, kjer se je slika iz prejšnjega z zabavo ponovila. Vmes sem ugotovil, da v baru streže in prodaja pijačo medicinska sestra. Takoj jo je zanimalo, ali so zdravila prišla in vse ostalo, tako da sem se ji kar med glasno glasbo zahvalil za vso skrb in uslugo. Vsekakor so bile tablete v papirni vrečki resnično močne in približno eno uro po zaužitju zvečer sem praktično moral vedno naravnost v posteljo. Brez omenjenih težav bi bilo potovanje lahko precej boljše in ekipi sem se na koncu tudi opravičil za zadržanost in precej več ležanja kot sodelovanja pri običajnih neumnostih, ki jih s Paulom že tradicionalno na takšnih potovanjih drugače spontano izvajamo. Roko na srce se na tem otoku prav veliko drugega tudi ne dogaja. Velike soline, majhna cerkev, še neizdelana manjša bolnišnica in veliko zapuščenih hiš je vtis, ki si ga bežni popotnik na hitro ustvari. Precej spominov mi bo ostalo za vedno, predvsem pa domačini ter njihova neverjetna skromnost in sproščenost. Od vseh ribiških potovanj je lokalno vzdušje, ki ga nudijo Bahami, vsekakor nekaj posebnega. Od smisla za humor do glasbe in lokalne pridelave hrane. Morda me malo skrbi le vedno močnejši vpliv ZDA. Že od zadnjega obiska otočja se je veliko stvari že precej spremenilo. Žal ne v smeri na bolje.

Na koncu morda le še malo nasvetov glede potrebne opreme, če se kdo znajde na tem območju. Naša ekipa si je od palic privoščila palice, kot to Sage R8 Salt, RPLXi, G loomis IMX, pa tudi tiste malo nižjih razredov, Loop, Guideline in Airflo. Vse so se izkazale in tokrat niti ni bilo nekih zlomov in večje škode. Od kolesc smo imeli Loop, Stenzel Mogul, System2, Nautilus, Airflo. Vrvce so bile v veliki večini Rio tropical saltwater, jaz pa sem uporabljal Monic clear tropical za osmico in Airflo za številko deset.

Palice, kolesca in vrvce so lahko vedno tiste, ki jih pač imamo, kar se tiče dodatne opreme, pa sem želel izpostaviti še nekaj pomembnih malenkosti, ki lahko zelo pozitivno vplivajo na potovanje oz. izboljšajo celotno izkušnjo.

Tanka dežna jakna – ne toliko zaradi dežja, ampak za vožnjo

Dodatna oprema – poleg ribolovne opreme, obleke in obutve.

med menjavami mest za ribolov, da nisi neprestano moker. Nepremočljiva torbica, najbolje za okoli pasu, lahko tudi nahrbtnik, a je malo manj praktično. Za občutljivo opremo, elektroniko ipd. Majice, hlače, kape in rokavice z visokim faktorjem UV-zaščite. Meni se najbolje obnese majica s kapuco. Kakovostna polaroidna očala. Vrvica za kapo okoli vratu, pritrjena na kapo, da nam je ne odpihne veter med sunki in med hitro vožnjo s čolni. Večnamenske ribiške klešče. Jeklene predvrvice večjih različnih debelin in dimenzij. Ne pozabimo tudi na površinske muhe, lahko čim bolj enostavne in če je treba tudi za enkratno uporabo.

Za zaključek lahko omenim še slogan celotnega tedna, ki smo ga prvi dan privzeli od zgovornega velikega šefa. Na vprašanje, kako je bilo, je vedno sledil isti odgovor: »Čisto zlato, brat moj, štirindvajset karatov!«

Besedilo in fotografije: Tomaž Modic

V SPOMIN

Ernest Marinčič

(1934–2024)

Z žalostjo smo ribiči Barjani sprejeli vest, da se je poslovil naš dolgoletni član Ernest Marinčič. Bil je pravi abrahamovec RD Barje, saj je bil član naše ribiške družine polnih 50 let, od leta 1974 naprej. Za svoje delo in zasluge je kar dvakrat prejel Red za ribiške zasluge III. stopnje z listino. V svojem dolgoletnem ribiškem udejstvanju pa je prejel tudi Red za ribiške zasluge II. stopnje z listino kot tudi Red za ribiške zasluge I. stopnje z listino.

Našega častnega člana bomo ribiči Barjani ohranili v trajnem spominu.

RD Barje

IZ KUHARSKE BELEŽKE GOJKA ŠKORIČA

RIBJI ZAVITEK in NADEVAN ZREZEK TOLSTOLOBIKA V OMAKI IZ ŠPARGLJEV

Tudi v današnji številki glasila predstavljamo dve jedi iz tolstolobika, ribji zavitek in nadevan zrezek tolstolobika v omaki iz špargljev. Ker smo sredi sezone špargljev, vam Gojko priporoča eno ribjo jed tudi s to okusno zelenjavo. Obe jedi bi lahko po istem receptu pripravili tudi iz kakšne podobne ribe, npr. amurja, soma ali druge ribe.

Ribji zavitek

Za pripravo jedi za 4 do 6 oseb potrebujemo:

– 1 kg koščkov očiščenega ribjega mesa (brez kože in kosti) tolstolobika (lahko tudi kakšne druge ribe), – 50 dag listnatega testa, – 4 jajca, – 2,5 dag čebule, 0,5 dag česna – 10 dag svežega paradižnika, – 1 kg sušenega paradižnika, – peteršilj - po okusu, – timijan - po okusu, – krušne drobtine - po potrebi, – 1,5 dl oljčnega olja, – 10 dag masla. – sol, – poper

Kupljeno listnato testo raztegnemo po prtju, ki smo ga predhodno malo potresli z moko.

V ponvi na razgretem oljčnem olju zdušimo nasekljano čebulo in česen. Ohladimo. Potem dodamo koščke ribjega mesa, solimo in popopravimo, dodamo timijan, polovico masla, narezan svež paradižnik in narezan sušen paradižnik ter še drugo polovico masla. Damo na stran za kakšnih 10 minut. Potem dodamo še 3 žvrkljana jajca in vse dobro premešamo, da dobimo kremasto maso.

Po raztegnjenem testu po želji lahko potresemo malo drobtin in premažemo s hladno maso iz ribjega mesa, zelenjave in začimb. Testo zvijemo in ga po vrhu in robovih premažemo z enim žvrkljanim jajcem in damo peči v segreto pečico na 180 stopinj za 40 do 45 minut.

Ob jedi priporočamo belo ali rose suho vino.

Nadevan zrezek tolstolobika v omaki iz špargljev

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

– 1 kg zrezkov iz filiranega mesa tolstolobika ali druge podobne ribe, – 1 šop špargljev, – 1 čebulo, – strok česna, – 20 dag sušenega

Nadevan zrezek tolstolobika v omaki iz špargljev

paradižnika, – 20 dag sira v kosu (trapist, gauda), – 15 dag pancete, – 20 dag masla, – 0,5 l smetane za kuhanje, – 2 dl belega suhega vina, – 1 limono, – 1,5 dl oljčnega olja, – peteršilj po okusu, – po potrebi malo sladkorja, – sol, – poper

V zrezke z nožem v sredini naredimo žepke, vanje damo v panceto zavite koščke sira, zraven damo še polovico suhega paradižnika, drugi del pa narežemo na rezance. Zrezke posolimo, popopravimo in pokapamo z limoninim sokom.

V ponvi v razgretem olju popečemo zrezke, da dobijo lepo zlato barvo. Potem jih damo v drugo posodo. Preostalemu olju dodamo še polovico masla, nasekljano čebulo, česen in na drobno narezane šparglje (vrhove špargljev predhodno odrežemo in jih bomo pripravili posebej) in preostanek na rezine narezanega sušenega paradižnika in dušimo.

V manjšo posodo damo 1 liter vode, ki jo solimo in ji dodamo 0,5 dl belega suhega vina. Ko zavre, damo vanjo kuhat vrhove špargljev. Ko so kuhani, jih odcedimo in damo v mrzlo vodo, da ostanejo lepo zeleni in hrustljavi.

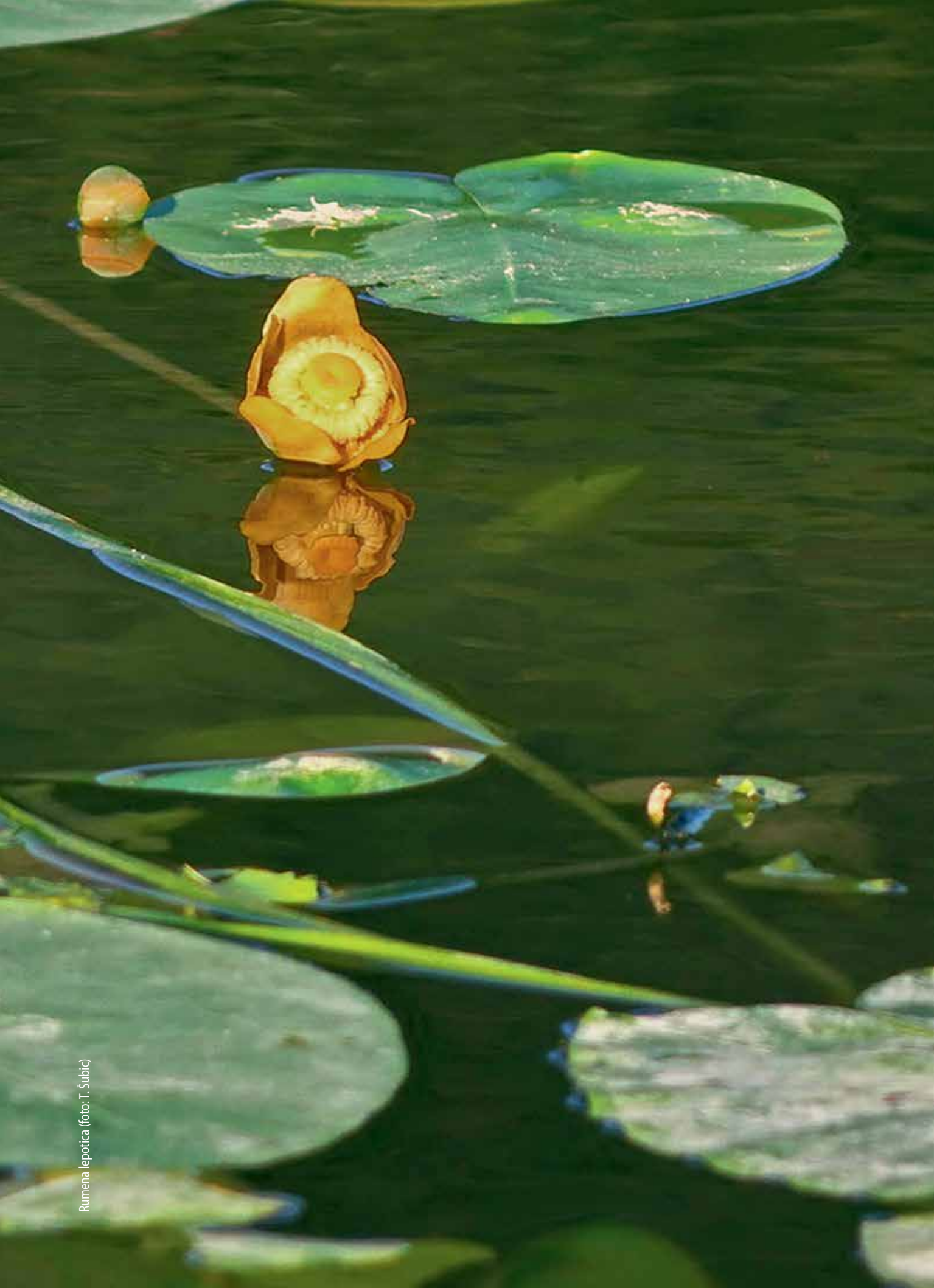
V ponev, kjer dušimo šparglje, dodamo še preostalo belo vino, posolimo in popopravimo in po okusu dodamo malo sladkorja, lahko tudi medu ali marmelade. Pustimo, da se vino malo pokuha, potem dodamo smetano za kuhanje in ribje zrezke. Kuhamo še 15 do 20 minut in na koncu dodamo še drugo polovico masla in nasekljan peteršilj.

Ob jedi priporočamo sveže belo vino, zelo lepo gredo z jedjo sauvignon, zelen in sivi pinot.

**Recepta pripravil: Gojko Škorič
Zabeležil: Borut Jerše**

Ribji zavitek

Rumena lepotica (foto: T. Šubic)